

SPORT

TYGODNIK

Nr. 8

Katowice, 25-go lutego 1946 r.

Rok II

Bachleđa mistrzem Czechosłowacji w biegu zjazdowym

ZZK (Tarn. Góry) - ŁKS 8:8

Kięnger, Hakuba i Fiszer w rewelacyjnej formie

Wielki sukces młodych bokserów ZZK

Łódź. (JN). Opromieniony sławą wieloletnich zwycięstw nad najlepszymi polskimi zespołami bokserów ŁKS (Łódź) miał tym razem za przeciwnika czołową słaską drużynę ZZK Tarnowskie Góry.

Przed spotkaniem między 3000 widzami zapelniającymi wielką halę Włocławską nie było ani jednego łodzianina, który by nie liczył na wysokie zwycięstwo bokserów ŁKS-u.

Do takiego optymizmu uprawniały przecież seryjne zwycięstwa drużyny łódzkiej, a w pierwszym rzędzie wysoko cyfrowe zwycięstwo nad Wartą.

Liczone się ze zwycięstwem mimo osłabienia składem chorą Piłarskiego i Niewadziła, który z niewiadomych powodów nie stawiał się na mecz.

Tymczasem młoda ósemka Śląska sprawiła wielką niespodziankę uzyskując na trudnym terenie łódzkim wynik remisowy.

Słazacy okazali się nieprzeciętnymi bokserami, których cechuje młodość, ambicja i nie małe umiejętności bokserkie.

W szeregach drużyny z Tarnowskich Gór jest wielu bokserów jak Mis, Kicingera, Hakuba, Okroszkiewicz czy Stecki, którzy nie uprawiają boks dłużej jak rok, a mimo to stanowią już pewną nieprzeciętną klasę z wspaniałymi zadaniami na przyszłość.

Najlepszym ich pięściarzem był Kicingera siedemnastoletni ten chłopak ma wszelkie walory na to aby stać się naprawdę klasowym pięściarzem.

Posiada on doskonałe warunki fizyczne jak wzrost, długie ręce, bardzo sportową sylwetkę i silny ciós.

Obok Kicingera wyróżnić należy także siedemnastoletniego Hakubę, który do pokonania rutynowanego Pawlaka potrzebował jednej tylko minuty.

Wielką niespodziankę sprawił także Fiszer w wadze półśredniej, który był dla przereklamowanego Olejnika przeciwnikiem zupełnie równorzędnym i walki z nim w żadnym wypadku nie przegrał.

Wynik remisowy byłby w tym spotkaniu najsluszniejszym rozstrzygnięciem.

Chudzik w wadze średniej najbardziej znany na terenie Łodzi bokser z

zespołu śląskiego okazał się jeszcze nadal wartościowym zawodnikiem — bardzo odważnym i ambitnym, co przy pewnej rutynie pozwoliło mu odnieść łatwe zwycięstwo nad także mocno przez miejscową prasę przereklamowanym, mało jeszcze umiętym Rychelskim.

Pozostali bokserzy ZZK jak Mis, Okroszkiewicz, Zjawirski i Stecki ustępowali nieco swoim kolegom, ale także stoczyli zacięte i na poziomie stojące walki.

Najlepszym z nich jest młody Okroszkiewicz, który dla reprezentanta Polski Kowalskiego stanowił trudny do zgryzienia orzech.

W zespole łódzkim wszyscy bokserzy zdawali się być poniżej formy.

Stasiak rozkładał się bardzo powoli i nie potrafił z młodzieńcem swoim przeciwnikiem przeprowadzić żadnej

zdecydowanej akcji. Był on jednak obok Kowalskiego najlepszym bokserem zespołu łodzian.

Stolecki w wadze koguciej mimo znacznych postępów nie był zbyt groźnym przeciwnikiem dla Kicingera.

Łodzianinowi brak jest tempa i trzeciej rundy oraz doświadczenia.

Pawlak dał się zaskoczyć szybkością swojego przeciwnika, ugiął się pod gradem ciosów i w ciągu jednej minuty musiał skapitulować przed młodzieńcą i siłą Słazaka.

Kowalski walczył w tym dniu bardzo ostrożnie i uważnie. Stoczył on walkę dobrą technicznie, ale bez życia i tempa. Do zwycięstwa obok techniki dopomogła mu wielka wielomeczowa rutyna, przed którą wielki respekt czuł Okroszkiewicz.

Olejnik wpadł w złą manierę polowania na k.o. Zwycięstwo odniesione

w ten sposób nad Jareckim upewniło go w przekonaniu, że jedynie w taki sposób można w ogóle zwyciężać.

System ten w walce z ambitnym, twardym i opanowanym bokserem jak Fiszer zawiódł całkowicie i mógł doprowadzić do katastrofy w postaci porażki.

Rychelski sklasyfikowany nie dawno przez miejscową prasę sportową na trzecim miejscu w meczu niedzielnym wykazał w całości, że na tak wysoką lokatę jeszcze nie zasługuje, a sztuczne wyciąganie go na czoło bokserów polskich wagi średniej może jedynie źle mu się przysłużyć.

Łodzianin jest jeszcze niedoświadczonym młodym pięściarzem niewiele umiętym i robiącym wielkie błędy taktyczne.

Szczepański miał tym razem większe szczęście niż w spotkaniu z Koliczyńskim. Jest on jednak też jeszcze bardzo słabutki, ale daje nadzieję że w miarę dalszej pracy nad sobą i nabraniem rutyny ringowej może zrobić dalsze duże postępy.

Zwyciężył on Słazaka, który w ZZK był najsłabszym pięściarzem zespołu

Doskonali bramkarz AKS—Mrugała

Memoriał sp. Bronisława Czecha

Zakopane (tel. wł.). Polski Związek Narciarski przy współudziale Sekcji Narciarskiej Polskiego Towarzystwa Narciarskiego w Zakopanem organizuje Międzynarodowe Zawody Narciarskie poświęcone pamięci Bronisława Czecha, zamordowanego przez Niemców w obozie oświęcimskim, który przez całe swoje życie był wzorem sportowca i najlepszym patriotą.

Zawody powyższe odbędą się w konkurencjach: bieg zjazdowy, slalom i bieg złożony (bieg na 18 km i skok).

Zdobywcą pucharu o memoriał będzie zawodnik, który uzyska najwyższą ilość punktów, obliczonych łącznie w wymienionych konkurencjach.

Memoriał sp. Bronisława Czecha rozegrany zostanie łącznie z zawodami o Mistrzostwo Polski (druga część), których program jest następujący: dnia 6 marca: uroczyste otwarcie zawodów, odprawa zawodników i losowanie numerów startowych, dnia 7-go marca: bieg zjazdowy z Kasprowego Wierchu, dnia 8 marca: slalom w Suchym Żlebie na Kalfówkach, dnia 7-go marca: bieg 18 km ze startem i metą na Hali Kalfówkach, dnia 10 marca: skoki do biegu złozonego i otwarty konkurs skoków na stadionie narciarskim PZN na Krokwi, wieczorem tegoż dnia: rozdanie nagród i dyplomów honorowych.

Komisja Sportowa PZN rozesała już oficjalne zawiadomienia o terminie Międzynarodowych Zawodów Narciarskich o Mistrzostwo Polski w biegach zjazdowych do wszystkich klubów zrzeszonych w PZN.

Termin zamknięcia zgłoszeń upływa w dniu 4 marca o godz. 18-tej w Biu-rze zawodów w Zakopanem. Do 2-go marca zgłoszenia przyjmuje Komisja Sportowa PZN w Krakowie ul. Basztowa 6.

Zawody o „memoriał sp. Bronisława Czecha” będą miały specjalnie uroczysty charakter, a prócz tego przedstawiają się z tego względu bardzo ciekawie, że będzie to po raz pierwszy w Polsce rozegrana poczwórna konkurencja narciarska rozgrywana dotąd prawie jedynie tylko w Szwajcarii.

Spodziewany udział zawodników reprezentacyjnych drużyn Czechosłowacji i Węgier będzie stanowił pewnego rodzaju sensację, zwłaszcza po Mistrzostwach Czechosłowacji w Bańskiej Bystrzycy, na których zawodnicy nasi w biegach zjazdowych zdobyli dwa pierwsze miejsca.

SLAVIA I SPARTA WALCZA BEZ REZULTATU O PUCHAR DR. ZENKLA

Praga. W meczu finałowym o puchar prezydenta Pragi dr. Zenkla spotkały się dwie najlepsze drużyny piłkarskie Czechosłowacji Slavia i Sparta.

Wynik meczu był nierozstrzygnięty 1:1 (0:1). Bramki strzelili dla Slavii Brodacz, dla Spraty Zmatlik.

CZECHOSŁOWACJA — SZWECJA 3:1 (1:0, 1:1, 1:0)

Praga (tel. wł.). Międzypaństwowy mecz hokejowy Czechosłowacja—Szwecja przyniósł zwycięstwo hokeistom Czechosłowacji 3:1 (1:0, 1:1, 1:0).

PINGPONGIŚCI CZECH BIJA SZWEDÓW 5:0

Praga (tel. wł.). Międzypaństwowy mecz tenisa stołowego Szwecja — Czechosłowacja zakończył się wynikiem 5:0 na korzyść Czechosłowacji.

AMERYKANIE Z TRUDEM WYGRYWAJĄ W KOSZYKÓWKĘ

Reprezentacja armii USA rozegrała dwa spotkania w Czechosłowacji. W pierwszym z trudem pokonała zespół Unkas Praga 49:48.

W drugim spotkaniu Amerykanie pokonali Victorię Zlázów 45:36.

Praga. Mistrzostwo Czechosłowacji w jeździe sztucznej na lodzie zdobyła Ewa Nyklowa, która obecnie stale zamieszkuje w Londynie, gdzie służy w armii brytyjskiej w randze porucznika. Po mistrzostwach w Pradze, Nyklowa wyjechała z powrotem do Anglii.

Praga. Reprezentacja hokejowa Czechosłowacji rozegra w dniu 3 marca w Bazylei międzypaństwowy mecz ze Szwajcarią.

Białogród. Reprezentacja Jugosławii w tenisie w składzie: Pallada, Puncet i Miltis wyjadzie do ZSRR, gdzie w

Moskwie i Leningradzie startować będzie na krytych kortach. Jugosłowianie zaprotestowali przeciw udziałowi Hiszpanii w rozgrywkach o puchar Davisa, która przy losowaniu wypadła im za przeciwnika.

MISTRZOSTWA ZAGŁĘBIA W TENISIE STOŁOWYM

RKU Sosnowiec organizuje w dniach 2 i 3 marca br. drużynowe i indywidualne mistrzostwa Zagłębia w tenisie stołowym.

Kluby pragnące brać udział w tych mistrzostwach zechcą zgłosić swój udział telefonicznie pod nr. 62375-6 — ob. Dudek.

PROPAGANDOWY TURNIEJ KOSZYKÓWKI I SIATKÓWKI W SOPOCIE

Kraków. (tel. wł.) PZPR postanowił zorganizować w lipcu br. w Sopocie turniej koszykówki i siatkówki dla drużyn żeńskich i męskich.

W turnieju tym będą mogły również wziąć udział w odrębnej grupie kluby niestowarzyszone.

W pilce siatkowej przewidziane są spotkania „trójkowe” stanowiące osobną grupę. Kluby zrzeszone w PZPR otrzymają wydane znaczki kolejowe.

SUKCES NARCIARZY RKS „BATORY” NA DOLNYM ŚLĄSKU

Katowice. W Drużkach Zdroju na Dolnym Śląsku odbyły się ogólnopolskie mistrzostwa narciarskie RKS-ów.

Zawody te zakończyły się wielkim sukcesem RKS „Batory” z Chorzowa, który zdobył mistrzostwo Polski R. K. Sów w sztafecie 4x10 km i wicemistrzostwo w kombinacji norweskiej.

W poniedziałek 25 bm. narciarze R. K. S. „Batory” wyjeżdżają do Zakopanego, gdzie wezmą udział w zawodach narciarskich o memoriał sp. Br. Czecha.

Arbitrzy piłkarscy na sali obrad

Kraków. (tel. wł.). W dniu 16 bm. zjechał się do Krakowa sędziowski piłkarski z całej Polski, aby w lokalu PZPN odbyć drugą po wojnie konferencję Wydziałów Sędziowskich.

Główną część obrad wypełniło sprawozdanie Wydziału Sędziowskiego PZPN-u które składał jego przewodniczący mgr Skowroński.

Na wstępie mgr Skowroński podkreślił trudności jakie miał do zwalczania Wydział Sędziowski rozpoczynając pracę w lipcu ub. roku.

Przechodząc do danych statystycznych mgr Skowroński podał następujące cyfry: osiedzeń odbył wydział 20, pism otrzymano 169, wysłano 95, wydano 3, komunikaty oraz program wyszkoleniowy na rok 1945.

Dokonano obsady 18 zawodów, w tym

14 w „Dniu PZPN-u”. Ilość okręgowych wydziałów wyniosła 10, autonomicznych podokręgów 3.

W toku organizacji znajduje się WS Białystok, Pomorze Zachodnie w Szczecinie, Mazurski w Olsztynie, Rzeszowski, Radomski, Wrocławski.

Ogólna ilość zgłoszonych sędziów wynosiła: rzeczywistych: 350, próbnych: 140, kandydatów: 161.

W końcowej części swego sprawozdania mgr Skowroński stwierdził oficjalnie, że w historii sportu piłki nożnej w Polsce nigdy współpraca WS PZPN-u z PZPN-em nie była bardziej harmonijna jak w ubiegłym roku sprawozdawczym.

Ze strony zarządu PZPN-u otrzymał Wydział Sędziowski z pełną doceną i szacunkiem, zadań i potrzeb.

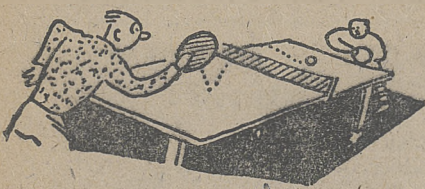
Również stanowisko prasy sportowej wobec zagadnień sędziowskich było im-

ne, aniżeli w okresie przedwojennym.

W tym miejscu mgr Skowroński podkreślił wysoki poziom powojennych sprawozdań sportowych i pełny obiektywizm dziennikarzy sportowych, którzy omawiali zagadnienia sędziowskie.

Rzeczowe stanowisko prasy sportowej nawiązało w wypadkach kiedy sędzia opisał się szczególnie, umiłow. w dużej mierze prace WS.

Skład nowego zarządu WS PZPN-u ustalono po uchwale walnego zgromadzenia PZPN-u przenoszącej siedzibę do Warszawy: Glinka Stefan (przewodniczący), Sawicki Wacław (Warszawa), Aleksandrowicz Grzegorz (Warszawa), Persiak Władysław (Warszawa), Laskowski Wacław (Warszawa), Ruikowski Andrzej (Kraków), Dubiaszewska Jerzy (Katowice) — członkowie.

Mistrzostwa Polski w ping-pongu

Warszawa i Kraków przodują w tenisie stołowym

Kraków (tel. wł.). Reprezentacyjna sala b. Kasyna Oficerskiego przy ul. Zyblikiewicza, obecnie świetlica „Domu Żołnierza”, była przez cztery dni widownią, pierwszych po wojnie, mistrzostw Polski w tenisie stołowym.

Zostały one doskonale obeślane, zarówno drużynowo i indywidualnie i były istotnie

rewią polskiego tenisa stołowego, który nabiera u nas coraz większego rozmachu organizacyjnego i zyskuje sobie coraz większe prawo obywatelstwa sportowego wśród najszerszych mas naszej młodzieży.

Fakt to zarówno pokrzepiający, jak i radosny, który znalazł również uznanie i właściwą ocenę u najwyższych czynników rządowych.

Premier Osóbka-Morawski przeznaczył wspaniałą nagrodę w postaci złotego zegarka, min. Komunikacji Rządowej, min. Komunikacji Rządowej, min. Informacji i Propagandy Matuszewski ofiarował aparat fotograficzny.

Protektorat objął wiceamin. Komunikacji Olewiński, zarządcą wiceprezes Polskiego Związku Tenisa Stołowego.

Jak już nadmieniliśmy na wstępie mistrzostwa rozegrane zostały w konkurencji drużynowej i jednostkowej.

W trzech grupach rozmieszczono 10 drużyn, które stanęły do ciężkiej walki o tytuł „najlepszej” w Polsce.

Grupy pierwszą stanowiły drużyny: KKS Orzeł (Warszawa), Dzielniarski Klub Sportowy (Łódź), ZWM Zryw kopalnia Kleofas (Katowice).

Mistrzostwa narciarskie

HKN-u

Zakopane (tel. wł.). W niedzielę na skoczni treningowej pod Krokwią w Zakopanem odbył się w ramach mistrzostw narciarskich Harcerstwa Polskiego konkurs skoków do biegu złożonego, jako ostatnia konkurencja mistrzostw.

Startowali juniorzy i seniorzy, przy czym ci pierwsi w liczbie 51 w wieku od 14 do 15 lat uzyskując doskonale wyniki, jak na ten wiek.

W konkurencji juniorów:

1) Kłiror — HKN — Zakopane — skoki: 20 i 24 — nota 70.

2) Węgrzynowicz — HKN — Bielsko — skoki: 21, 19,5 — nota 66.

Dalsze 7 miejsc zajęli harcerze Zakopanego, a mianowicie: Gregorczyk, Karwacki, Gołkowski, Kowalik, Wawro, Gibas, Mordarski oraz 10) Papież — HKN — Poronin.

W konkurencji seniorów:

1) Karpel — HKN — Zakopane — skoki: 21 i 23,5 — nota 72.

2) Ziemia St. — HKN — Zakopane — skoki: 21 i 20,5 — nota 67,5.

3) Gasiennica J. — HKN — Zakopane — skoki: 18,5 i 20,5 — nota 64.

4) Dawidek — HKN — Zakopane — skoki: 19 i 19,5 — nota 63.

5) Gajewski — HKN — Zakopane — skoki: 18,5 i 20 — nota 61.

6) Gołab — HKN — Zakopane — skoki: 18 i 23,5 — nota 60,5.

W rezultacie bieg złożony o mistrzostwo Polski ZHP na rok 1946 wygrał:

1) Dawidek T. — HKN — Zakopane — nota: 306,50.

2) Gołab K. — HKN — Zakopane — nota: 304.

3) Ziemia — HKN — Zakopane — nota: 294,50.

4) Hoły A. — HKN — Zakopane — nota: 282.

O godz. 12-tej w południe odbył się na „Krokwi” konkurs skoków otwartych z udziałem 17 zawodników, w tym 7 harcerzy. Resztę stanowili zawodnicy klubów zakopiańskich.

Wyniki przedstawiają się następująco:

1) Karpel St. — HKN — Zakopane

Grupa druga składała się z KS Cracovia (Kraków), OMTUR (Poznań) i BOS (Warszawa).

Grupa trzecia była najliczniejsza: Kopalnia „Polska” (Śląsk), WKS Lublinianka (Lublin), Centralna Szkoła Oficerska (Łódź) i KTS Krakus (Kraków).

Na pierwszy ogień poszły eliminacje w grupach. Dwie pierwsze drużyny z poszczególnych grup weszły do grupy finałowej, w której walczyć musiały „każda z każdą”. W ten sposób zwycięzca drużyna była istotnie najlepszą z najlepszych.

W grupie pierwszej: Orzeł pokonał Zryw 5:0, DKS (Łódź) 5:4 i zajął (dwoma punktami) pierwsze miejsce w tej grupie przed Zrywem który zdobył jeden punkt bijąc DKS 5:2.

DKS przypadło (bez punktów) trzecie i ostatnie miejsce.

W grupie drugiej Cracovia pokonała obydwa konkurentów: BOS 5:1, TUR (Poznań) 5:0. Drugie miejsce zajął BOS dzięki zwycięstwu nad TUR-em, ciężko zresztą wywalczonym 5:4, trzecie bez punktów przypadło TUR-owi poznańskiemu.

W grupie trzeciej wicemistrz Krakowa — Krakus rozłożył kolejno Kop. na Kop. Śląsk 5:0, Centr. Szkołę Oficerską również 5:0, Lubliniankę 5:3.

Lublinianka, w składzie której grał wicemistrz Polski z r. 1939 Pukiet (obecnie występujący jako kapral Fukieta) uplasowała się na drugim miejscu, zwyciężając Kop. Śląsk w stosunku 5:4 Centr. Szkołę Oficerską 5:1.

Trzecie miejsce zajęła Kop. Śląsk wygrywając z Centr. Szkołą Ofic. 5:1, która nie zdobywszy żadnego punktu zajęła czwarte miejsce.

Do puli finałowej zakwalifikowały się zatem: Orzeł (Warszawa), Zryw (Katowice), BOS (Warszawa), Cracovia (Kraków), Krakus (Kraków) i WKS Lublinianka (Lublin).

W finałach drużynowych mistrzostw wyniki techniczne były nast.

BOS Warszawa pokonał Krakusa 5:4, Lublinianka 5:1 i Zryw Katowice 5:3, natomiast przegrał z Cracovią 4:5 i Orlim 3:5.

Cracovia pokonała BOS Warszawa 5:4, Krakusa 5:1, Lubliniankę 5:3 i

W konkurencji indywidualnej

Walki o indywidualne mistrzostwo Polski na rok 1946 rozgorzały od pierwszego dnia mistrzostw tj. czwartku 21 lutego.

Spreżysta organizacja spoczywająca w rękach wiceprezesa PZTS Witolda Zakulskiego, stanęła istotnie na wysokości zadania.

Dzięki niej potężna stawka 54 zawodników przewinęła się szybko przez salę i w piątek wieczorem znane już były nazwiska czterech półfinalistów, którzy weszli do grupy finałowej, aby tutaj walczyć każdy z każdym o zaszczytny tytuł Mistrza Polski.

Niemieły incydent z Pukieta i Zakulskim II dzień mistrzostw.

W spotkaniu o wejście do półfinału Pukiet walczył z zawodnikiem warszawskim Gajem. W pierwszym secie przy stanie 15:13 dla Gaja prowadzący zawody p. Ziemia Maran w pewnym momencie gry zakwestionował serw Pukieta, nakazując słusznie powtórzenie.

Na sali powstaje tumult, gdyż Pukiet nie wykonuje zarządzenia sędziego, a następnie również wezwanego przewodniczącego sportowego p. Książka. W tym momencie do Pukieta podchodzi dwaj wojskowi z jego klubu i po krótkiej wymianie słów, Pukiet składa rękietę na stół, na znak odstąpienia od gry.

Zanoszą się na wielką awanturę, grożąc zerwaniem mistrzostw, gdyż z niewiadomych powodów do stanowiska zajętego przez WKS Lubliniankę dołączają się Ślązacy, zgłaszając jak i Lublinianka wycofanie się z mistrzostw.

Po długich dopiero pertraktacjach atmosfera na sali uspokaja się wreszcie i zawody są dalej kontynuowane.

Spotkanie Gaj — Pukiet zostaje uznane jako walkower dla Gaja.

Abstrahując od tego, czy zarządzenie sędziego było słuszne czy nie (w tym wypadku uważamy, że najzupełniej słuszne), podkreślić musimy nie-

zryw 5:3, natomiast przegrała z Orlim 4:5.

Krakus wygrał jedno spotkanie z Orlim 5:1 co była nielada sensacja, natomiast przegrał z BOS-em 4:5, Cracovia 1:5 i Lublinianką 3:5.

Lublinianka uzyskała tylko dwa sukcesy a mianowicie wygrała z Krakusem 5:3 i Zrywem 5:1, przegrywając z Bossem 1:5, Cracovią 3:5 i Orlim 2:5.

Wobec równej ilości punktów Orzeł rozegra spotkanie eliminacyjne z BOS-em o I miejsce.

Orzeł pokonał BOS 5:3, Cracovia 5:4, Lublinianka 5:2 i Zryw 5:4.

Zryw nie wygrał ani jednego spotkania i zajął ostatnie miejsce.

sportowe zachowanie się Lublinianki, od której właśnie jako WKS-u wymagać się winno przykładnego, sportowego zachowania się zwłaszcza na zawodach o najwyższy tytuł w Polsce.

Winimy tutaj mniej Pukieta, ile jego doradców, którzy spowodowali decyzję zwołania rakiety przez Pukieta, który potwierdził swą grą, że tytuł wicemistrza Polski z roku 1939 nie na darmo płaściuje.

Tutaj znowu organizatorzy popełnili błąd, że nie docenili Pukieta i nie „rozstawili” go.

Tymczasem Pukiet bijąc kolejno wszystkich po drodze konkurentów i to zarówno w grach zespołowych jak i drużynowych doszedł aż do półfinału, który zakończył się opisany incydentem, zakończonym ostatecznie kompromisowo.

Pokonani w półfinałach rozegrali między sobą eliminacje, z których dwaj najlepsi weszli do grupy finałowej, powiększonej wobec tego do sześciu uczestników.

Do finałów zakwalifikowali się: Gaj (Warszawa) — Dobosz (Kraków) — Ziemia (Kraków) i Pęczkowski (Warszawa).

Jako dalsi przedstawiciele weszli Kugler (Warszawa) i Mamczarczyk (Kraków).

Na podstawie dodatkowych eliminacji przeprowadzonej drogą losowania, Kugler pokonał wicemistrza Polski z r. 1939 Pukieta 4:2 (22:20, 16:21, 21:10, 18:21, 21:14, 21:18). Była to pierwsza porażka Pukieta, która jednocześnie wyeliminowała go z dalszych rozgrywek.

Drugą niewatłiwą niespodzianką była wygrana Mamczarczyka z Kawczykiem ze Śląska 22:26, 21:19, 20:12.

Sześciu finalistów rozpoczęło w niedzielę popołudniu rozgrywki końcowe, które do późnej pory nie zostały jeszcze zakończone.

W ostatnim dniu dało się zauważyć ogólne zmęczenie tak u zawodników jakoteż i publiczności.

Koszykarze Cracovii zwyciężają w Katowicach i kwalifikują się do finału mistrzostw Polski

CRACOVIA (KRAKÓW) W FINALE MISTRZOSTW POLSKI W KOSZYKÓWKIE

Katowice. W sobotę i niedzielę 23 i 24 lutego br. odbyły się w Katowicach na hali Miejskiego Ośrodka WF półfinałowe rozgrywki o mistrzostwo Polski w koszykówkę w grupie katowickiej.

W rozgrywkach brały udział 4 drużyny, Pogoń Katowice, AKS Chorzów, Znicz Pruszków i Cracovia Kraków.

Mistrzostwo zdobyła bezapelacyjnie najlepsza drużyna turnieju Cracovia, która w miarę rozgrywanek spotkań osłabiała coraz lepszy poziom.

Pogoń katowicka, która była cichym kandydatem na zdobycie pierwszego miejsca, zawiódła pokładane w niej na-

dzienie i w decydującym spotkaniu z Cracovią zagrała skandalicznie słabo, wykazując mało ambicji, brak zgrania co w połączeniu z wielkim pechem, spowodowało, że Cracovia wbrew oczekiwaniom wygrała spotkanie zupełnie lekko.

Znicz z Pruszkowa w meczu z Cracovią wygrał z siebie maksimum wysiłku, a przegrawszy to spotkanie, w następnym meczu z Pogonią walczył już bez serca.

AKS Chorzów ustępował pozostałym drużynom jeśli się można orientować po jednym meczu o całą klasę.

Drużyna chorzowska grała systemem sprzed 1936 jeszcze gorzej.

Indywidualnie biorąc, najlepszym graczem tych rozgrywek był Dunkowski z Cracovii. Za nim należy postawić „okazałego” Kopfa i Reziha.

Daleko za tą czołówką sklasyfikować należałoby Rozpendowskiego i Filipkiewicza z Pogoni.

Cracovia wykazała najwięcej zgrania ze wszystkich czterech drużyn; akcje jej były najszybsze i najwięcej płynne.

W pierwszym dniu rozegrano dwa spotkania, w których Pogoń uporała się z AKS-em 43:25 (11:13).

W drugim spotkaniu Cracovia po walce pokonała Znicz Pruszków 37:36.

Punkty dla Cracovii w tej zajeździe zdobyli: Resich 2, Mochnacki 1, Kopf 15, Dunkowski 14, Mochnacki 3, II 3.

Dla Znicza Mistrzak 10, Nestomski 14, Duda 7, Kondratycki 3, Jóźwiak 2.

Sędziowali Eberhardt i Zajączkowski. W niedzielę odbyły się dalsze spotkania, które przyniosły nast. wyniki:

POGOŃ (Katowice) — ZNICH (Pruszków) 51:41 (31:24)

Pogoń dobrze wyposażona strzałowo, wykorzystala prawie 90 proc. sytuacji pod koszem w czym największym specjalistą był olimpijczyk Filipkiewicz. Sędziowali Seifert i Eberhardt.

AKS, CHORZÓW — CRACOVIA 0:30

Drużyna chorzowska nie stawiała się do dalszych rozgrywek oddając punkty walkowerem.

AKS, CHORZÓW — ZNICH PRUSZKÓW 0:30

W ostatnim decydującym spotkaniu, jak już wspomnieliśmy, spotkały się drużyny Cracovii i Pogoni

Koszykarze Pogoni katowickiej

CRACOVIA — POGOŃ 43:27 (22:13)

Pierwsza połowa upływa przy wielkim dopingu licznie zgromadzonej publiczności, która nie chce widzieć porażki swojego faworyta. Na Cracovii nie robi to jednak wrażenia.

Z każdą minutą przewaga Cracovii rośnie, Kopf i Dunkowski wykazują wszystkie swoje umiejętności.

Pod wpływem dobrej gry uprzedzone publiczności do sympatycznego zespołu krakowskiego towarzyszą goście zbierając także oklaski za udane akcje.

Kosze dla zwycięzców uzyskali Kopf 14, Dunkowski 10, Paczkowski 10, Reziha, Wacek po 5 i Mochnacki 2.

Dla Pogoni: Rozpendowski 9, Kazmierski 8, Filipkiewicz 5, Gluszczyński 2 i Szymoński 2.

Jak walczyli ping-pongiści o wejście do półfinału?

W drodze do półfinałów wyniki były następujące:

Gaj (Warszawa) — Robak (Śląsk) 21:14, 21:12, Gaj — Pacak (W.wa) 21:11, 21:12, Gaj — Giergiel (Kraków) 21:3, 21:11, 21:11, Gaj — Pukiet v. o.

Pukiet — Pierociński (Śląsk) 21:19, 21:8, Pukiet — Związek (Śląsk) 21:13, 22:20 (po zaciętej walce, Ślązak stawiał Pukieta niespodziewanie silny opór), Pukiet — Furman (Śląsk) 21:17, 21:11, 21:17. Ślązacy mieli prawdziwego pecha, iż natknęli się na grupę pukieta, w której odpadał jeden za drugim.

Najlepiej ze Ślązaków zaprezentował się Kawczyk, który pokonywał Gemlika (Łódź) 21:6, 21:19 i po niesłychanej dramatycznej walce sześciorekietowej Ciupryka (Kraków) 17:21, 21:19, 21:15, 19:21, 29:27 (jeden z najlepszych w całych mistrzostwach) uległ dopiero Doboszowi (Kraków) 21:9, 17:21, 21:13, 16:21, 21:11.

Dobosz (Kraków) pokonał Rózczykę (Śląsk) 21:11, 21:8 i Adamczewskiego (Warszawa) w ćwierćfinale 21:14, 21:16, 21:14.

Zięba (Kraków) zanim doszedł do półfinału pokonał Supela (Łódź) 21:15, 21:11, przeszedłszy v. o. do drugiej rundy. Następnie wygrał z Otrembą (Śląsk) 21:16, 21:12, 21:11 a w półfinale z Kuglerem (Warszawa) 21:15, 15:21, 21:23, 21:12, 21:18. Kugler pokonał Patyńskiego II (Lublin) 21:14, 21:12 i Grochota (Kraków) 21:13, 16:21, 21:16, 21:8.

Ostatni wreszcie półfinalista warszawianin Pęczkowski pokonał najpierw Wojciechowskiego (Poznań) 21:3, 21:18, Wyrwoła (Śląsk) 21:14, 21:16, 21:19 i z największym wysiłkiem Mamczarczyka (Kraków) 16:21, 21:18, 23:21, 19:21, 21:16.

Mamczarczyk, który ostatnio dwa razy pod rząd pokonał mistrza Krakowa — Ziembę wygrał z Bednarkiem (Łódź) 21:10, 21:13 i Kowalczykiem (Poznań) 21:10, 21:14, 21:17.

Co słyszał w Poznaniu

Skalecki, znany bokser „Warty” poznański opuścił szeregi swego macierzystego klubu przenosząc się na stały pobyt do Szczecina.

Prezesem Pozn. OKZLA został ob. Jan Marcinkowski, znany przed wojną działacz na polu lekkiej atletyki, który wrócił ostatnio z obozu koncentracyjnego w Dachau.

POZLA obchodzić będzie w bieżącym roku 25-lecie swego istnienia.

Prezesem Pozn. Okr. Zw. Piłki Ręcznej wybrany został ob. Sobiesław Paczkowski który piastuje ponadto prezesurę Polskiego Związku Hokeja na trawie i Pozn. Okr. Związku Hokeja lodowego.

Ruchliwy K.S. H. Cegielski, liczący niespełna 800 członków, wybrał prezesem ponownie inż. Suskiego. Klub przystąpi w bieżącym roku do wybudowania przy Drodze Dobińskiej własnego stadionu wraz z pływalnią i torrem kolarskim.

Doskonały hokeista Czyżewski z „Lechii” poznańskiej nie opuścił jej szeregów, jak o tym doniosło jedno z pism krakowskich. Został on tylko zaproszony przez „Cracovię” do grania w jej barwach w meczach zagranicą, na co „Lechia” się zgodziła.

Sprawa budowy sztucznego toru w Poznaniu jest b. aktualna. Wstępne konferencje wykazały, że kosztą budowy tego toru wypadną znacznie taniej, niż preliminowane. Pierwotnie obliczano koszt na co najmniej trzy miliony.

Akademickie Lekkoatletyczne Mistrzostwa Polski mają się odbyć w ciągu bieżącego roku w Poznaniu.

Z braku odpowiedniej hali czołowe poznańskie zespoły w koszykówce: KKS i Warta, chcą przystąpić do jaknajstaranniejszego czekającego ich rozgrywek o mistrzostwo Polski, zmuszone są do wyjazdów, w celu stacjonowania spotkań towarzyskich.

KOMUNIKAT

BYDGOSZCZ, 11-gi w odrodzonej Polsce Sejmik Wioślarski odbędzie się w Bydgoszczy na przystani Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego przy ul. św. Floriana 6.

W niedzielę, dnia 3 marca 1946 r. o godz. 9.30 z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego.
- 2) Odczytanie protokołu ze Sejmiku odbytego 30. 9. 45 r.
- 3) Sprawozdanie Zarządu: a) Komitetu wykonawczego, b) Kapitana sportowego, c) Skarbnika.
- 4) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
- 5) Zatwierdzenie sprawozdań i udzielenie Zarządowi absolutorium.
- 6) Wybór Zarządu: a) Prezesa i 2-ch wiceprezesów, b) 15 członków Zarządu, c) 3-ch członków Komisji rewizyjnej i 2-ch zast.
- 7) Ustalenie składek na rok 1946.
- 8) Zatwierdzenie budżetu na rok 1946.
- 9) Wolne wnioski.

Jeszcze raz Polska—Czechy

POZNAŃ, (tel. wł.). Przed kilkoma dniami Czeski Związek Hokeja na trawie zwrócił się do PZHT z propozycją rozegrania spotkania międzypaństwowego Polska — Czechosłowacja w hokeju na trawie na wiosnę b. r.

Trzeba zaznaczyć, że przed wojną rozegraliśmy z Czechami tylko dwa spotkania w tej dziedzinie sportu.

W meczu międzypaństwowym w 1929 roku Czesi pokonali nas w stosunku 4:0.

Powodem porażki było fatalne zestawienie składów reprezentacji Polski. Zanim reprezentanci nasi zdolali zrozumieć się w grze, mieli już mecz przegrany. Jeżeli chodzi jednak o poziom gry obydwu zespołów to pod względem technicznym Polacy nie wiele ustępowały hokeistom czeskim.

Z ta sama reprezentacją Czechosłowacji, która wystąpiła jednak po egidzie reprezentacji Pragi — ówczesny mistrz Polski Lechia uzyskała wynik nierozstrzygnięty 2:2, mając na krótko przed zakończeniem spotkania zwycięstwo w swym reku.

Polski Związek Hokeja na trawie wychodząc z założenia, że naszym za-

wodnikom brak jest jeszcze w chwili obecnej racjonalnej zaprawy, treningu oraz spotkań z silniejszymi zespołami, postanowił w zasadzie propozycję Czechów przyjąć, proponując jednak przełożenie terminu meczu na jesień, po rozegraniu ewent. mistrzostw Polski.

Jeżeli chodzi o hokeistów czeskich to mają oni za sobą bogaty ubiegły sezon, w którym rozegrali nawet już spotkanie międzypaństwowe Francja — Czechosłowacja w hokeju na trawie. (Mecz przyniósł zwycięstwo francuzów 1:0 Przyp. Red.).

PZHT będzie się starał utworzyć specjalny oboz treningowy, zorganizować odpowiednią ilość spotkań turniejowych, oraz o ile możliwości zmięczyć swe siły z drużynami zagranicznymi celem zorientowania się w poziomie naszych czołowych graczy.

Jako pierwszy jednak swój cel w nadchodzącym sezonie w hokeja na trawie PZHT stawia sobie zadanie reaktywowania silnych klubów śląskich, pomorskich oraz klubów na zachodnich ziemiach odzyskanych gdzie przed wojną sport ten cieszył się dużym wzięciem i popularnością.

BOKSERZY

ŁKS — ZZK 8:8

ZZK (Trn. Góry) rewelacja

2 notatki
sportowca

Przebieg i wyniki techniczne walk:
Waga musza Mł (ZZK) — Stasiak (ŁKS). Bokser śląski walczy z wyraźną tremą i nie chce przyjąć inicjatywy w żadnej akcji. Pierwsza runda ma przebieg matowy.

W drugim starciu Stasiak przechodzi do akcji ofensywnej uzyskuje przewagę nad swoim przeciwnikiem, walczy dobrze technicznie demonstrując doskonałą pracę nog.

Trzecia runda przynosi dalszą przewagę Stasiaka nad sporadycznie odgryzającym się Młsiem i daje mu w rezultacie zasłużone zwycięstwo na punkty.

Waga kogucia: Kieinger (ZZK) — Stolecki (ŁKS).

Od pierwszej chwili inicjatywę narzuca Kieinger, który wykorzystuje swoją długość rąk, trzyma przeciwnika na dystans i punktuje boksera ŁKS-u z obydwoh rąk. Stolecki nie potrafi sobie poradzić z przeciwnikiem. Dąży stale do zwarcia, idzie głową naprzód (przez co ulega kontuzji), często trzyma, za co dostaje nawet w trzeciej rundzie upomnienie.

Kieinger z każdą rundą zwiększa swoją przewagę w wyraźny sposób przewyższając pod każdym względem swojego partnera.

Odnosi on też w sumie zwycięstwo na punkty.

Waga piórkowa: Hakuba (ZZK) — Pawlak (ŁKS).

Od gongu rozpoczynającego pierwszą rundę Hakuba narzuca mordercze tempo walki czym zaskakuje Pawlaka. Zasypuje go gradem ciosów, z których jeden trafia na punkt i już w 1 minucie kładzie Pawlaka do 10 na deski.

Przez ko wygrywa Hakuba.

Waga lekka: Okroszkiewicz (ZZK) — Kowalski (ŁKS).

Walka stojąca na bardzo dobrym poziomie technicznym nie przyniosła jednak widcom spodziewanej emocji. Kowalski walczył bardzo ostrożnie i ekonomicznie, rozkładając umiejętnie swoje siły.

Okroszkiewicz, jak wszyscy bokserzy ZZK (Tarn. Góry) wykazał dużo poświęcenia i ambicji, ale było to wszystko za mało aby pokonać rutynowanego Kowalskiego.

W trzeciej rundzie Kowalski zwiększa swoją przewagę posyłając nawet Okroszkiewicza na deski w momencie kiedy gong daje znak zakończenia spotkania.

Na punkty zasłużenie wygrywa Kowalski.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka ta była niezwykle żywa i zacięta. Olejnik poluje od pierwszej chwili na ko. Nie udaje mu się jednak zadać żadnego decydującego ciosu i pod koniec pierwszej rundy spokojnie walczący jego przeciwnik otrzyma się z przewagi, dochodząc często do głosu. W drugiej rundzie walka jest bardzo wyrównana; obydwa zawodnicy idą na wymianę ciosów. Olejnik niepotrzebnie idzie głową naprzód co powoduje w pewnym momencie kontuzję łuku brwiowego. Krowawo on przy tym i trochę słabnie.

Waga półśrednia: Flszer (ZZK) — Olejnik (ŁKS).

Walka jest jednak nadal zacięta i ma przebieg remisowy.

Ogłoszenie zwycięstwa Olejnika krzywdzi ambitnego i bardziej fair walczącego Flszera.

Waga średnia Chudzik (ZZK) — Rychtel (ŁKS).

Pierwsza runda upływa przy dużej przewadze Chudzika, który wykorzystuje wszystkie taktyczne błędy swojego przeciwnika.

Rychtel niepotrzebnie pcha się co chwila do rogu skąd nie umie wyjść, atakowany niemilosierdzie przez Chudzika. Taki mniej więcej obraz zachowuje się przez dwie rundy.

Dopiero w trzecim starciu Rychtel przychodzi nieco do głosu i minimalnie przeważa, w sumie jednak wyraźnie ustępuje Chudzikowi i przegrywa spotkanie zasłużenie.

Waga średnia II Zjawinski (ZZK) — Szczapiński (ŁKS).

Spotkanie to odbiegało daleko poziomem od poprzedniej walki.

Obydwa bokserzy jeszcze bardzo prymitywni. Nieco lepszy Szczapiński przeważał przez wszystkie trzy rundy nad przeciwnikiem i zasłużenie wygrał na pkt.

Waga półciężka Stecki (ZZK) — Nienawidzi (ŁKS).

Wobec niestawienia się Nienawidzi walkowerem wygrywa Stecki.

W spotkaniu towarzyskim Stecki zmierzył się z Żywim, który znalazł się pierwszy raz na ringu.

Walka stała na bardzo prymitywnym poziomie. Obydwa zawodnicy dalecy są jeszcze od tego aby ich nazwać pięściami w pełnym słowa tego znaczeniu.

Żywi, który wykazał więcej serca do walki od swojego przeciwnika zwyciężył na punkty.

W skład kolegium sędziowskiego wchodził Twardowski w ringu oraz Małolepszy, Kubiak i Sierota na punkty.

Po meczu odbyło się skromne przyjęcie dla obydwoh drużyn. Obydwe strony wyraziły duże zadowolenie ze stoczenia tak niespodziewanie ciekawego meczu.

Kierownik drużyny z Tarnowskich Gór ob. Cichowski uważa, że jego drużyna zasłużyła na zwycięstwo. Wg. jego zdania Flszer nie przegrał w żadnym wypadku z Olejnikiem i wynik tej walki powinien być nierozstrzygnięty.

Wyniki z boisk piłkarskich Śląska

Cracovia przegrywa w Mys'owicach 0:1 (0:2)

LECHIA — CRACOVIA 3:0 (2:0)

Mysłowice. Występ Cracovii w Mysłowicach wywołał na Śląsku olbrzymie zainteresowanie.

Mimo przenikliwego zimna zebrało się na boisku Lechia w Mysłowicach ponad 3000 widzów. Żadnych zobaczenia gry najlepszej drużyny piłkarskiej Krakowa.

Cracovia, która do spotkania tego wystąpiła bez Bobuli, Szeligi i Jabłońskiego nie przedstawiała groźnego przeciwnika dla B-klasowej Lechii.

Różnica formy obydwu zespołów, — pauzując przez całą zimę Cracovia oraz rozgrywającej w tym samym czasie szereg spotkań towarzyskich — Lechia — wystąpiła szczególnie po przerwie, kiedy to przewaga Ślązaków była bezapelacyjna.

Gdyby nie przytomna i szczęśliwa gra bramkarza Rybickiego wynik mógł być znacznie korzystniejszy dla drużyny miejscowej.

W drużynie Cracovii obok Rybickiego zadowolili jedynie Parpan najbardziej ruchliwy i ofiarny gracz na boisku.

Z drużyny miejscowej na wyróżnienie zasługują bramkarz, Chyliński w pomocy, oraz Kapuściok i Latusiński w ataku.

Bramki dla zwycięzców uzyskali Kapuściok dwie oraz Latusiński jedną.

W przedmeczowej przerwie drużyna Lechii pokonała Unię Kosztowy w stosunku 5:2 (2:0).

LIGOCIANKA — URANIA (Kochłowice) 10:2 (5:1)

Kochłowice Bramki zdobyli: Pastuszka J. — 6, Drozdak — 3 oraz Pastuszka F. — 1, dla Ligocianki. Lewoskrzydłowy i lewy łącznik dla Uranii. Sędziował Orliński b. dobrze.

PGS POLE ZACHODNIE — KS KOP. PREZYDENT 3:8 (0:6)

Na 20 minut przed końcem gry sędzia zawodów przerwał dalszy przebieg spotkania z niewyjaśnionych bliżej przyczyn.

Bramki dla Prezydenta zdobyli: Suszczek 2, Kopel 3, Głot 1, dla Pola Zachodniego Moszyn 2 i Odor 1.

R.K.S. BATORY — NAPRZÓD LIPINY 3:3 (1:1)

Hajduki. Rozegrane na stadionie Ruchu w Hajdukach przyjaźnielskie spotkanie między wyścigowymi drużynami zakończyło się po pięknej

i na wysokim poziomie stojącej grze wynikiem remisowym 3:3.

W drużynie miejscowych najlepiej zagrał Tim oraz Boroczky.

Z drużyny Naprzodu wyróżnił się Kuphan.

Bramki dla miejscowych zdobyli Borczyk dwie oraz Tim jedną.

Dziedziec. W spotkaniu piłkarskim między RRS Walcownią (Dziedziec) a BKS Białą gospodarze wykazali pierwszorzędną formę uzyskując dwucyfrowe zwycięstwo nad Białą w stosunku 13:0 (5:0).

KS „ELEKTRO“ (Łaziska Górne) — STADION (Tychy) 6:1.

Drużyna piłkarska Cracovii.

Pierwszy mecz bokserski po wojnie w Bielsku

RKS Batory — Slavia 11:3

Bielsko (tel. wł.). Istniejąca załedwie od miesiąca Sekcja Bokserska przy Domu Kultury w Bielsku dla

zainteresowania szerszych kół sportowych sportem bokserskim, zorganizowała mecz dwu czołowych drużyn Śląskich.

Walki zostały poprzedzone oficjalnymi uroczystościami, w czasie których przemawiali reprezentanci sportu oraz władze a mianowicie Rymarz Fred., Mgr. Grzbiela, ob. Kulik i Okulka.

Przed meczem odbyły się walki pokazowe.

W wadze koguciej Grzywocz (Skra Zabrze) po bardzo ciekawej walce wypunktował Puzonia z Bielska, który b. dzielnie stawiał czoła rutynowanemu przeciwnikowi.

W wadze średniej Jałowicki RSS Batory uzyskał wynik remisowy po emocjonującym przebiegu z Barylą (Bielsko).

Wreszcie w wadze półpapierowej Chadyński i Weman nie rozstrzygnęli walki.

Wyniki meczu Batory — Slavia były następujące:

waga musza Bazarnik (Batory) wygrywa na punkty z Trocha,

waga kogucia Górecki (Batory) wygrywa niezasłużenie na punkty z Małochem,

waga piórkowa Tomeczek (Batory) przegrywa na punkty do Wyciska po ładnej walce,

waga lekka Waloszek remisuje z Zorem bikiem. Walka na wysokim poziomie,

waga półśrednia Kusz (Batory) wygrywa przez KO w III rundzie ze Swółkiem.

waga średnia Nowara (Batory) wygrywa przez techn. KO w II rundzie wskutek rażącej przewagi nad Staniszem,

waga półciężka Kolonko nokautuje w II starciu Rzwiczka.

Bokserzy Geyera (Łódź)

zwyciężała Stella (Gniezno) 4:7

Gniezno (tel. wł.). Rozegrany w Gnieźnie mecz bokserski pomiędzy łódzką drużyną Geyera a miejscową Stellą zakończył się zwycięstwem łódzian 9:7.

BOKS W LUBLINIE

Lublin. W dniu 18 bm w Domu Żołnierza w Lublinie odbyły się zawody bokserskie pomiędzy ZWM Zryw (Bydgoszcz) a WKS Lublinianką. Mecz zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym 8:8.

Bobra forma Szymury w koszykowce

daje Warcie udział w finale mistrzostw Polski

Łódź (tel. wł.). W Łodzi rozegrane zostały w ub. niedzielę grupowe rozgrywki półfinałowe o mistrzostwo Polski w koszykowce.

Do eliminacji stanęły trzy drużyny: mistrz okręgu krakowskiego Wisła (Kraków), wicemistrz POZPR Warta (Poznań) i mistrz Łodzi TUR.

W ostatnich minutach meczu popu. Rozgrywki odbyły się w sali YMCA i wywołały kolosalne zainteresowanie. Balkon YMCA był przepelniony.

W pierwszym spotkaniu Warta zwyciężyła Wisłę 29:27 (15:21).

O zwycięstwie poznaniaków zadecydowała doskonała forma Szymury.

larny ten zawodnik zdobył 6 punktów dla Warty ustalając końcowy wynik meczu.

Po zakończeniu spotkania koszykarze Warty znieśli Szymurę na rękach do szatni.

W drugim meczu Warta pokonała TUR (Łódź) 29:26 (17:11).

I tym razem warciarze mieli ciężki orzech do zgryzienia z TUR-owcami.

Najlepszym zawodnikiem zwycięzców był znów Szymura, któremu „ziel-

oni” zawdzięczają ich sukces.

Na drugą i trzecią lokatę w drużynie poznanińskiej zasłużyli po Szymurze Iwanow i Matysiak.

W TURze najlepszym zawodnikiem był Skrocki.

Na skutek tych zwycięstw Warta zdobyła I-sze miejsce i zakwalifikowała się do finałów mistrzostw Polski w koszykowce, które odbędą się w Krakowie.

Mecz „Wisła” — Ł.K.S. nie doszedł do skutku z powodu wyjazdu „Wisły” do Krakowa.

Krakowianie bowiem, mając pociąg do Krakowa prosili ŁKS o przełożenie meczu na wcześniejszy termin, na co nie chcieli zgodzić się Łódzianie, tłumacząc się przemęczeniem drużyny.

Hokeisci czescy zwyciężają w Krynicy

Kraków (tel. wł.). W Krynicy na tam. stadionie lodowym odbył się spotkanie hokejowe z udziałem hokeistów czeskiej drużyny LTC i Stadion Praga oraz Cracovii.

W piątek Czesi wygrali z Cracovią 5:1 (1:0, 0:2, 0:3) przyciemniając jedyną bramkę dla krakowian uzyskał Ślązak Bogdół.

W drugim dniu przeciwnikiem Czechów była kombinowana drużyna krynickiego KTH zasilona graczami krakowskimi.

Spotkanie to przyniosło w efekcie zdecydowane zwycięstwo praskim gościom, w stosunku 11:1 (1:0, 2:0, 8:1).

Jedyną a zarazem honorową bramkę

zdołał Ślązak Skarżyński.

Trzeci dzień rozgrywek hokejowych Krakowa przeciwko reprezentacji Pragi. Czesi wygrali i to spotkanie dostojnie w ostatniej sekundzie.

Przez cały czas utrzymywał się wynik remisowy 1:1.

Ostateczny wynik meczu Praga — Kraków 2:1 (0:1 0:0, 2:0).

Jedyną bramkę dla Polaków zdobył Kasprzycki. Dla Czechów Hlirzek i Plasek. Publiczność dużo.

O ile tylko pogoda dopisze drużyna czeska rozegra w poniedziałek i wtorek spotkania dalsze z Cracovią w Krakowie.

BELGIJSKI ZWIĄZEK PIŁKI NOŻNÓJ PRAGNIE NAWIĄZAĆ KONTAKT Z POLSKIM PIĘKARSTWEM

Kraków, (tel. wł.). Za pośrednictwem charge d'affaires RP w Brukseli Edwarda Bartola Belgijski Związek Piłki Nożnej zwrócił się do PZPN-u z propozycją nawiązania kontaktu z polskim piękarstwem, oświadczając gotowość rozegrania bądź meczu międzypaństwowego Belgia - Polska, bądź też spotkań międzymiastowych Bruksela - Kraków - Warszawa.

Propozycja Belgijskiego Związku będzie pierwszą do załatwienia sprawą nowo obranego zarządu PZPN-u. (Sl.)

GUNDER

HÄGG

NAJSZYBSZY CZŁOWIEK ŚWIATA

nisze o sobie

Mój pierwszy start na bieżni.

Ukazała się książka napisana przez słynnego lekkoatletę szwedzkiego jednego z największych fenomenów bieżni jakich świat w ogóle wydał — posiadacza piętnastu rekordów światowych — Gundera Hägga.

W książce tej zatytułowanej „Z szwedzkiej tułaczki w USA” Hägg opisuje m. in. początek swej kariery sportowej oraz swe sukcesy na kontynencie amerykańskim w latach 1943-44.

Gunder Hägg jest u nas naogół mało znany. Powodem tego jest fakt że okres jego sławy przypadł na czas, kiedy Polska znajdowała się pod ciężkim jarzmem okupacji niemieckiej. Gdyby kariera Hägga przypadła na okres pokojowy, byłoby nam zapewne i w Polsce niejednokrotnie świadkami wspaniałych pojedynków Hägga z Kucharskim czy Stanisławskim.

Jakkolwiek Hägg jest dziś dyskwalifikowany za nieprzestrzeganie przepisów amatorskich tym nie mniej jednak uważamy że szczegóły z życia tego wielkiego sportowca zainteresują również czytelników w Polsce.

Redakcja

Urodził się dnia 31 grudnia 1918 r. w Hemsjö w Jämtland w północnej i górzystej części Szwecji. W czwartym roku życia przeprowadził się do Albacky gdzie rodzice i rodzeństwo swoje żyją do dnia dzisiejszego.

Nie wiem dokładnie kiedy zacząłem uprawiać sport i trenować biegi ale mam wrażenie że działo się to od chwili kiedy nauczyłem się chodzić. Jeżeli człowiek mieszka na wsi a las znajduje się zaraz za domem to stworzone ma idealne warunki dla uprawiania sportu.

Ja mając szczęście urodzić się w północnej części naszej ojczyzny posiadałem od najmłodszych lat możliwość uprawiania przez większą część roku sportu narciarskiego, który mi dał możność podciągnięcia swej kondycji fizycznej.

Zanim stałem się biegaczem byłem narciarzem.

Moje pierwsze zwycięstwo w narciarstwie obudziło we mnie chęć do uprawiania tej dziedziny sportu i przez dwie kolejno po sobie następujące zimy przeprowadzałem intensywny trening narciarski.

Miałem naprawdę kłopoty narty — w jednym miejscu naprawione kawałkiem blachy, ale posiadałem doskonałą kondycję fizyczną i szaloną chęć do startów.

Z wszystkich biegów wyszedłem zwycięsko. Startowałem wtedy w barwach klubu I. F. Soderbygdens a mój największy sukces w narciarstwie osiągnąłem jako dwunastoletni chłopiec w biegu na jedną milę przeciwko 16-to i 17-to letnim chłopcom, których zwyciężyłem różnicą czterech minut.

W dniu tym byłem dumniejszy i szczęśliwszy aniżeli po którymkolwiek rekordzie światowym.

Wstanowionym w latach późniejszych.

..... Naprawdę duże zainteresowanie

sportem u mnie nasąpiło właściwie dopiero w roku 1934 kiedy miałem 15 lat.

W tym to roku pojawił się na bieżni

Gunder Hägg

Henry Johnson. Startował w Sztokholmie i zwrócił na siebie uwagę wszystkich.

Pamiętam jak jednego dnia wróciłem z lasu do domu ojciec mój po szczęśliwym debiucie „Kalarne”, czytając gazetę zwrócił się do mnie:

— Stuchaj Gunder! nie chciałbyś być również dobrym sportowcem jak Henry?

... — Tak dobrym sportowcem jak Henry! Nie mogłem uwierzyć w te słowa.

Gdy byłem w lesie myślałem teraz ciągle o tym. Śniłem że będę również dobrym sportowcem o którym będą pisały gazety, a nazwisko moje będzie na ustach całej Szwecji.

... A gdyby tak pojechać do Ameryki? Cały świat pisałby i mówił o mnie! Tak marzyłem kiedyś.

Pracowałem kilka lat bardzo sumiennie nad sobą, wyrosłem i zmężniałem. Korzystałem z każdej możliwości do treningu. Biegałem po lasach jak wariat.

Niestety nie miałem pojęcia jak powinien wyglądać racjonalny trening, nie wiedziałem czy w ogóle nadaje się do sportu, gdyż w naszej wiosce nie mieliśmy ani boiska sportowego ani nigdy nie było żadnych zawodów sportowych.

Mistrzostwa juniorów kraju Jämtland odbywały się w tym roku w sąsiedniej osadzie Kalarne. Brałem udział w biegach 1500 i 5000 mtr i zająłem pierwsze miejsce w stosunkowo dobrym czasie 4:22 i 16:11.

Był to mój pierwszy debiut jako zawodnika — lekkoatlety i

pierwszy bieg na bieżni żwirowej,

gdyż do tego czasu nawet nie widziałem nigdy boiska sportowego.

Początek wypadł dobrze i w przyszłym roku brałem już udział w mistrzostwach seniorów w głównym mieście naszej prowincji Östersundzie. W biegu na 1500 mtr byłem trzeci.

Ze swego pierwszego roku zawodniczego byłem niezmiernie zadowolony i nigdy nie przypuszczałem że pójdzie tak gładko. Kiedy w roku 1936 obajem posadę u byłego pracodawcy Henry Johnsona—Fridolfa Westmana w Kalarne, człowieka ogromnie interesującego się sportem powiedziałem sobie:

Jeżeli Johnson potrafił w Kalarne doprowadzić swoją formę do zdobycia mistrzostwa spróbuję dokonać tego i ja.

W tym miejscu chciałbym zaznaczyć co oznaczają wielkie i znane „gwiazdy sportowe”, wielkie zawody i prasa sportowa dla młodzieży —

a specjalnie dla młodzieży która wyrosła na wsi i nie ma możliwości zobaczenia ani słynnych sportowców ani wielkich zawodów.

Nim gwiazd sportowych i poeig za rekordami w wielu wypadkach tak zwanych wzbudza i podnieca wysiłki sportowców innych do wielkich wyczynów.

Żyjąc na wsi w odłączeniu od świata myślałem cały czas o tym aby się stać również dobrym sportowcem jak nasi mistrzowie bym był podziwiany nie codziennie przez tysiące widzów i gloryfikowany przez prasę.

Z recenzji dziennikarskich dowiadywałem się jak trenują inni, starałem się naśladować „mistrzów”.

Od chwili kiedy Henry Johnson wybił się na czoło lekkoatletów Szwecji i był naszą wielką nadzieją na Olimpiadę berlińską w roku 1936 przeżywałem z nim wspólnie jego walkę o najwyższą stawkę. Czasami zły byłem na siebie że nie potrafiłem doprowadzić swej formy do poziomu międzynarodowego aby razem z Henrym pojechać do Berlina.

W roku 1938 wstąpiłem do klubu „15” w Östersundzie. Brałem udział tylko w jednych zawodach w tym roku. Startowałem w tzw Östersundskim biegu zajmując drugie miejsce po Einarze Sundersonie a przed Olle Möllerem.

Nabawiłem się jednak zapalenia płuc i przez cztery tygodnie leżałem w czterdziestopięcioletniej gorączce.

Stale niedoścignieni KANADYJCZYCY

HOKEJ to nie tylko strzelanie bramek

Praga (kor. wł.). Nie wiele miast w Europie było w tym szczęśliwym położeniu. że od razu w pierwszym powojennym sezonie zimowym mogło gościć u siebie drużyny hokejowe „prawdziwych” Kanadyjczyków.

Wśród tych nielicznych wyjątków znalazła się również stolica Czechosłowacji. Jakkolwiek Praga oglądała tylko dwie wojenne drużyny kanadyjskie, tym nie mniej jednak w drużynach tych występował najlepszy zawodnik kanadyjski w tej dziedzinie sportu a poziom gry jaki zademonstrowali był naprawdę bardzo wysoki.

Na podstawie spotkań rozegranych

przez Kanadyjczyków w Pradze, postaram się zanalizować ich grę oraz ustalić punkty w których górowali oni zdecydowanie. bądź co bądź nad najlepszymi w chwili obecnej hokeistami Europy, jakimi są dziś niewątpliwie Czechi.

HOKEJ JEST GRĄ ZESPOŁOWĄ

Przed wybuchem wojny wydawało się że hokej ma tendencję do stania się grą raczej indywidualistyczną, aniżeli grą zespołową.

Zawodnicy USA Diny Palmer, Langmaid, Garrison czy Kanadyjczycy bracia Lemaywie, Heaimer, Shields i Morris „robili” na mistrzostwach świata wyniki, jakie niemal chcieli.

Ich przebiegość wzdłuż całego lodowiska wywierała na widzów olbrzymie wrażenie. Działo się to wszystko kosztem gry zespołowej, ale z drugiej strony zespołowa gra drużyn europejskich nie dawała żadnych rezultatów w spotkaniach z Kanadyjczykami.

Jak grają dziś Kanadyjczycy?

Niedawni goście pracy przekonał nas, że nowoczesny hokej jest jednak grą zespołową, która stoi ponad grą indywidualną.

Dokładne i zmienne — długie i krótkie podania kanadyjskich hokeistów były zawsze skierowywane do miejsc „najmniejszego oporu” Czechów.

W środkowej części lodowiska Kanadyjczycy atakowali przeważnie środkiem, jednakowoż po przejechaniu niebieskiej linii środkowej napastnik oddawał krążek na skrzydła, które z kolei błyskawicznie zwracały go do środka. Tu przeważnie nie było już obrońców, którzy licząc się z solowym atakiem skrzydłowych wyjeżdżali ku nim, stwarzając lukę pod własną bramką.

Kanadyjczycy świetnie mieli opanowane przepisy w spalonym. Napastnik, który atakował z krążkiem, był zawsze nieco w przodzie tak, że po przejechaniu linii od razu mógł oddawać krążek na skrzydła. Ta „kątowa” taktyka okazała się bardzo skuteczna. Przewinienia przeciwko spalonym należały u Kanadyjczyków do rzadkości.

Doskonała jest ich jazda w tył — twarzą do przeciwnika.

Sprawa mistrzostw lekkoatletycznych w Olsztynie

Łódź. (tel. wł.). Prezydium Ł.O.Z.L.A. ustosunkowuje się w dalszym ciągu negatywnie do zimowych mistrzostw lekkoatletycznych Polski, które — jak wiadomo — rozegrane być mają w Olsztynie.

Ostatnio Ł.O.Z.L.A. wypowiedział się wprawdzie że nie ma nic przeciwko temu, aby poszczególne kluby łódzkie

kie wstąpiły swych zawodników do Olsztyna, ale z drugiej strony kierownik najpoważniejszej na terenie Łodzi sekcji lekkoatletycznej Dziewiarskiego Klubu Sportowego oświadczył Waszemu korespondentowi, że lekkoatleci tego klubu (m. in. Wajsbówna, Półtorak, Krym) udziału w zimowych mistrzostwach Polski nie wezmą.

OPANOWANIE KIJKA HOKEJOWEGO

Kanadyjczycy trzymają kijek bardzo nisko; postawa ich jest nieco przygarbiona. Kąt kijka jest o wiele mniejszy aniżeli zwykłym to widzieć u hokeistów europejskich. Cały szereg Kanadyjczyków grało przy tym lewą ręką. Kijek trzymali pewnie że nie sposób było im go wytrącić. Wózków dwoma sposobami: jeden to mylenie ciałem, drugi to przy rozjeździe do ataku.

SZYBKOŚĆ

Wydaje się, że Kanadyjczycy mało przebiegają nogami. W rzeczywistości jednak rozwijają oni szaloną szybkość. Wytlumaczyć to może praca ich ramion, którą przypominają łyżwiarzy-biegacze.

TAKTYKA

Ostatnią wreszcie zaletą hokeistów kanadyjskich, którą górują oni zdecydowanie nad Czechami jest taktyka. Potrafią oni niemal intuicyjnie wyczuć kiedy należy „dodać gazu”. Klasycznym przykładem tego był fakt kiedy jedna z drużyn kanadyjskich, goszczących w Pradze przegrywała pierwszą tercję 1:4, a pomimo to osiągnęła w niej końcowy wynik 5:4.

Drugą ich zaletą taktyczną było wybieranie momentów do zmiany graczy. Zdarzało się, że po przeprowadzonym ataku od razu na lodzie znajdowała się cała piątka wypoczętych graczy.

Znaczy to, że zmienili oni nie tylko atak ale i obronę.

POLACY W DRUŻYNACH KANADYJCZYKÓW

Nie od rzeczy będzie nadmienić, że w drużynach kanadyjskich hokeistów znaleźliśmy również Polaków.

I tak w pierwszej drużynie kanadyjskiej, jaka gościła w Pradze, był nim bramkarz Broda, słynny zawodowiec z jednej z najlepszych drużyn Kanady Maple Leafs, Broda pomimo swych 100 kg. wagi jest zwinny jak szczupak. Swym spokojem i pewnością chwytów zdumiewał całą widownię.

W drugiej drużynie kanadyjskiej znaleźliśmy znowu Polaka Bebe Gresko, który „normalnie” gra w drużynie Toronto Native Sons.

Gresko był naprawdę ulubieńcem orażan Mimo że razem z nim grał hokeista o takiej sławie jak bramkarz Colvin, obrońcy Phillips i Portland oraz napastnicy Bruce i Poile Gresko wybił się na pierwszy plan.

Ponieważ przechodził on z Czechów jak chciał otrzymał przydomek „gda”.

Przedstawił Waszej Redakcji w Pradze polecił pozdrowić wszystkich sportowców Polski.

Nawiasem mówiąc, kanadyjski Polak mówi doskonale w naszym języku ojczystym.

WITALA.

Ze sportu zagranicą

Łyżwiarze radzieccy lepsi od Norwegów

I.

OSŁO, 20. 2. (TASS). Wczoraj zakończyły się w Norwegii zawody łyżwiarzkie, w których brali udział zawodnicy Związku Radzieckiego, Norwegii, Finlandii oraz Holandii. Łyżwiarze Związku Radzieckiego ponownie zajęli przodujące miejsce.

W biegu na 1000 m. pań. pierwsze miejsce zajęła Isakowa (ZSRR) w czasie 1:43.3 sek., 2) Selichowa (ZSRR) — 1:46 sek.

W biegu na 5000 m. pierwsze miejsce zajęła Tatjana Karehina (ZSRR) z czasem 9:16.4, noliżając tym samym rekord światowy, osiągnięty przez Norweżkę Nilsen w 1937 r. o 11.9 sek.

W biegu na 2,500 m. panów pierwsze miejsce zajął leningradczyk Pietrow, w czasie 2:20.8 sek.

Drugie miejsce zajął Proszyn (ZSRR) — 2:21.5 sek.; trzecie Kudrjawcew (ZSRR) — 2:22.5 sek.; czwarte Ipolitow (ZSRR) — 2:24; piąte — Luskin (ZSRR) — 2:24.5; szóste — Elwigen (Norw.) 2:25.4.

W biegu na 10,000 m. panów, pierwszy przybył do mety Ipolitow (ZSRR). Czas Ipolitowa wynosił 17:53.2 sek.

Wspaniale przeszedł ten dystans Pietrow. Do 9 okrażeń miał on 4 sekundy przewagi nad pozostałymi zawodnikami.

Na 10 okrażeń upadł, przez co stracił 10 sekund i przybył do mety, w czasie 17:56.2 sek., zajmując drugie miejsce.

Trzecie miejsce zajął Karlsen (Norw.) — 18:26.6, czwarte Henry Waw.

Hokeiści szwedzcy w Pradze

Praga (tel. wł.). W ub. środę odbył się w Pradze mecz hokejowy pomiędzy LTC Praga a szwedzką drużyną Hammarby. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem LTC w stosunku 4:1. Poszczególne tercje miały nast. przebieg: 2:0, 2:0, 0:1.

Bramki dla czechów strzelił Zabrodzki 2, Konopasek i Mueller 1. Dla Hammarby Kiehlproem.

Pierwszy mecz powyższych drużyn rozegrany w ub. roku w Sztokholmie zakończył się wynikiem remisowym 7:7.

PING - PONGIŚCI W CZECHOSŁOWACJI

Praga. Ping-pongiści Szwecji bawili również w Czechosłowacji gdzie rozgrywały spotkania z drużynami czeskimi.

Pierwsze mecze przyniosły wysokie zwycięstwa szwedom. W Morawskiej Ostrawie repr. Sztokholmu zwyciężyła Morawską Ostrawę 9:0.

Drugi mecz Sztokholm — Uherški Brod przyniósł również zwycięstwo szwedom w stosunku 7:0.

W niedzielę odbędzie się spotkanie Szwecja — Czechosłowacja.

SUKCES LEKKOATLETÓW RADZIECKICH W PARYŻU.

Paryż. W Paryżu odbył się bieg na przełaj urządzony przez dziennik L'Humanite.

W biegu tym wzięli również udział sportowcy radzieccy, którzy odnieśli duży sukces.

W biegu pań na dystansie 2,5 km na 100 startujących zawodniczek 6 pierwszych miejsc zajęły sportsmenki ZSRR. Zwyciężyła Dalcewa w czasie 9:11.

W biegu dla mężczyzn na dystansie 10 km. zwyciężył francuz Puyeeon w czasie 33:01. Drugim był zawodnik ZSRR Puchaczewski w czasie 33:25.

W biegu tym wzięło udział 150 zawodników. Oprócz biegaczy radzieckich i francuskich startowali również szwajcarzy i finowie.

SONIA HENIE ROZWODZI SIĘ

Chicago. Wielokrotna była mistrzyni świata w łyżwiarstwie Norweżka — Sonia Henie wystąpiła do sądu ze skargą rozwodową przeciw swemu mężowi, bogatemu nowojorskiemu sportowcowi Danowi Topping.

Sonia Henie podaje wyraz umotywowania, że małżonek miał do niej powiedzieć: „Idź ty swoją drogą a ja pójdę swoją”. Norweżka zamierza obecnie poświęcić się całkowicie sportowi łyżwiarstwu.

BILLY CONN TRENUJE PRZED MISTRZOSTWEM ŚWIATA

Londyn. Brytyjski champion bokserki Freddie Mills, który odbywa obecnie swą powinność wojskową w Indiach w szeregach Królewskich Sił Powietrznych (RAF), otrzymał zaproszenie od Billy Conna z Nowego Jorku do wzięcia udziału w jego treningach bokserkich.

Jak wynika z depeszy nadesłanej przez Conna na rece menagera Millsa w Londynie, Amerykanin chciałby przeboksować z pięściarzem angielskim dwanaście do piętnastu rund.

Ostatnią wiadomość podają, że Mills zgodził się na tę propozycję, ale tylko pod tym warunkiem, że mecz treningowy odbędzie się w obecności widzów.

NAJBLIŻSZY KONGRES FIFA

Kraków (tel. wł.). FIFA zawiadomiła P.Z.P.N. że najbliższy kongres FIFA zwołany został na dzień 25 i 26 lipca b.r. w Luksemburgu.

Jakow Mielnikow żelazny biegacz

(Korespondencja własna Sportu z Moskwy)

MOSKWA (telegr.). Radzieccy sportowcy obchodzili ostatnio jubileusz 35-lecia sportowej działalności, jednego z najlepszych łyżwiarzy Związku Radzieckiego i świata — Jakowa Mielnikowa.

Jakow Mielnikow zdobył sobie zaszczytny przydomek „żelaznego biegacza” swą niespożytą siłą i wytrzymałością.

Nazwisko tego znane jest szeroko w kręgach sportowych całego świata.

W dorobku sportowym światowego łyżwiarza radzieckiego znajduje się 10 zwycięstw na międzynarodowych turniejach (w tej liczbie nad norwegami i finami).

Pierwsze swe większe zwycięstwo osiągnął Jakow Mielnikow w 1915 r. Idędy to bedac 19-to le nim młodzieńcem zdobył tytuł mistrza Rosji w łyżwiarstwie, bijąc elite łyżwiarzy Finlandii.

Od tej chwili Mielnikow zaczął osiągać w łyżwiarstwie rewelacyjne wyniki, bijąc szereg rekordów światowych.

Za dwadzieścia lat (1915—1935) Mielnikow zdobył 11 razy tytuł mistrza ZSRR.

W 1923 r. na mistrzostwach łyżwiarzskich Europy w Sztokholmie zwyciężył on w biegu na dystansie 5000 mtr., nałenszych łyżwiarzy świata, zajmując 1-sze miejsce.

Również na światowych igrzyskach robotniczych w 1929 r. Mielnikow zajął 1-sze miejsce.

13 sezonów pod rząd „żelazny biegacz” zwyciężał na międzynarodowych turniejach. W Związku Radzieckim stworzył on swoja specjalna szkołę t. zw. „mielnikowską” sportu łyżwiar-

skiego, którą przeszedł między innymi i jego syn Anatol — kontynuujący obecnie piękne tradycje w tej dziedzinie sportu swego ojca.

Za swe sukcesy sportowe Jakow Mielnikow odznaczony został przez Radziecki Rząd orderem „Trudowego Krasnoho Znamiem”. Oprócz tego nadany mu został tytuł zasłużonego mistrza sportu Związku Radzieckiego.

Nie zwracając uwagi na swój wiek Jakow Mielnikow, uprawia do chwili obecnej swój ulubiony sport i bierze udział w licznych zawodach.

Jego sportową sylwetkę mknącą jak błyskawica po tafli lodowej, entuzjastom są ciągle znawcy sportu łyżwiarzkiego.

W liczbie uczniów Mielnikowa — znajdują się słynni łyżwiarze radzieccy: Anikanow i Kudrjawcew, którzy brali udział w początkach lutego br. w wielkich międzynarodowych zawodach łyżwiarzskich w Norwegii. Jako państwowy trener łyżwiarzy Jakow Mielnikow stał na czele delegacji sportowej ZSRR na zawody w Oslo.

Szczynowe wyniki w rekordach atletyczne

Jakie są granice ludzkich możliwości

Tysiące artykułów napisanych zostało już na temat ludzkich możliwości w sporcie, a cały szereg rekordów światowych w różnych dziedzinach sportu uchodziło za niemożliwych do pobicia.

Rzeczywistość prawie zawsze jednak zadawała kłam teorii.

Wspomnijmy tylko słynnego (i u nas dobrze znanego) króla biegaczy Paavo Nurmi, który swymi wynikami zadziwiał w swoim czasie cały świat.

Nie miał przeciwników a wyniki swe osiągał bez konkurentów, z zegarkiem tylko w rękę. Był on uważany

za wyjątkowego biegacza,

jakiego świat już więcej nie wyda, a największy znawcy lekkoatletyki głosili zgodnie że rekordy światowe osiągnęte przez Nurmi, leżą u kresu granic ludzkich możliwości.

Pod koniec kariery Nurmi znalazł się jednak jego pogromcy, którzy złamali nim o niepokonalność wielkiego Fina.

Jżeli popatrzymy nie dzisiaj na tabelę światowych rekordów, gdzie nazwisko Nurmi figuruje począwszy od biegu na średnich dystansach aż po bieg godzinny, nie znajdziemy już jego nazwiska ani przy jednym dystansie.

Ostatni rekord Nurmi w biegu godzinny znikł minionej jesieni, kiedy to Vilje Heino ustanowił nowy rekord świata.

Wynik Nurmi 19 km i 219 m był uważany za fenomenalny.

Czym wobec tego jest nowy rekord Heino 19 km. 339 m?

Tak samo niedoścignione zdawały się być wyniki sprinterskie Poddacka, które uważano za limit ludzkiej szybkości.

Za taki sam limit uchodził także wynik angielskiego kłesza Lidella w biegu na 400 m. w czasie 47,4 sek., jak również wynik Mereditha na 800 m. — 1:51,9 min.

Lecz przyszedł Owens, a po nim Davis w sprintach, Hampson, Cunningham, Robinson, Wooderson, Andersson a rekordy światowe padały jeden za drugim.

Zawsze wyszedł na widownię jakiś nowy bardziej utalentowany biegacz, który na oswajaniu sobie nowych metod treningowych, jednego pięknego dnia ustanawiał pod naporem ludzkiej woli nowy rekord światowy.

Podobna historia miała miejsce w dyscyplinach technicznych. Przypomnijmy sobie wynik Hirschefelda w rzucie kulą 1604 m. Jak wiele wówczas pisało o tym wspaniałym rezultacie. Ale przyszedł inni jak Polak Hellasz, Czech Douda którzy rekord Hirschefelda poprawili.

Amerikanie Lyman i Torrance uzyskiwali 16 i pół metra. Na koniec olbrzym Torrance w Oslo rzucił kulą na odległość 17 metrów i 40 cm.

Wola ludzka oparta na nowych możliwościach technicznych pójdzie i w innych gałęziach sportu dalej.

Z tego względu wszystkie próby w kierunku ustanowienia granicy ludzkich możliwości w sporcie okazały się bezsensowne.

Najlepszym przykładem tego jest i teoria, której twórcami są nie kto inny jak dwaj mistrzowie świata i olimpijscy zwycięzcy, uczeń i nauczyciel Paavo Nurmi i Gunnar Haackert.

Obydwaj wspólnie opublikowali przed 7 laty tabelę czasów, które uważają za szczyt możliwości ludzkich w lekkiej atletyce. Ciekawe jest przejrzenie tej tabeli. I tak: 100 m. 10,1 s., 200 m. 19,8 sek., 400 m. 45,4 sek., 800 m. 1:44,8 min., 1000 m. 2:19,6 min., 1500 m. 3:43,5 min., 5000 m. 13:57,5 min., a 10 000 m. 29:35 min.

Niepokonalne?

Do chwili obecnej już tylko niektóre. Dziś dwa rekordy światowe są lep-

sze od wspomnianej tabeli: czas Haegga na 1500 m. 3:43 min. i na 5000 m. 13:52,8 min. Niedaleko oddalony jest więc rekord Heina na 10 km. 29:35,4 min.

Jak widzimy nawet przypuszczenia dwóch praktyków o światowej sławie nie miały pewnych fundamentów i okazały się niewystarczające.

Pewnym jest, że gdyby Owens specjalizował się w biegu na 400 m., to osiągnąłby czas poniżej 45 sek., a jeżeli do chwili obecnej pojawili się tacy biegacze jak Haegg, Heino i Owens, to nie jest wykluczone że pojawią się i dalsi.

Jest jednak b prawdopodobne, że granica 19,8 sek. na 200 m., wyznaczona w tabeli Nurmi — Haackert przeżyje naszą generację.

W ostatnich dyscyplinach a specjalnie w biegach na dłuższych trasach ustanowienie nowych rekordów jest tylko kwestią szybkości woli i energii ludzkiej.

Być może już w roku olimpijskim 1948 będziemy świadkami czasów na 3 km. poniżej 8 minut, na 5 km. początku racjonalnego wykorzystania energii w sporcie. Pomimo wszystkich starych i nowych tablic wytyczających niżej 13:50 min., a na 10 km. poniżej 39:30 min.

Człowiek jest źródłem wielkiej energii a wszystko pod naporem jego siły ulega.

Jesteśmy w wielu kierunkach na porach i nowych tablic wytyczających granice ludzkiej możliwości należy spodziewać się poprawienia wszystkich światowych rekordów.

Bachleda mistrzem w biegu zjazdowym

XVII mistrz. narc. Czechosłowacji

Bańska Bystrica (tel. wł.). W niedzielę 17 bm. rozpoczęły się w Bańskiej Bystrzycy XVII Międzynarodowe mistrzostwa narciarskie Czechosłowacji.

W zawodach tych wzięła również ekipa narciarzy polskich. Otwarcia mistrzostw dokonał w imieniu Prezydenta republiki Czechosłowackiej gen. Fenczik.

Po wciagnięciu na maszt chorągwi państw biorących udział w zawodach, rozegrano pierwszą konkurencję mistrzostw

bieg sztafetowy 4x10 km.

Udział w biegu wzięło 57 sztafet. Warunki śnieżne były fatalne. Bieg przeciągał się do zmierzchu tak, że zawodnikom musiano wskazywać trasę przy pomocy świateł.

W ogólnej klasyfikacji zwyciężyła sztafeta SK Nowe Młasto w czasie 3:39,2 min.

Drugie miejsce zajęła sztafeta, LK Jelenice w czasie 3:39,52.

3) Tatrzańska Lomnica 3:40,11.

4) repr. sztafeta polska w czasie 3:41,19.

Jako drugi punkt mistrzostw odbył się

bieg zjazdowy,

który z powodu niedociągnięć technicznych rozegrano dwukrotnie.

W pierwszym biegu zwyciężył Czech Lukes, przed Stanisławem Marusarzem.

W powtórnym biegu Polacy odnieśli zdecydowane zwycięstwo, zajmując w pierwszej dziesiątce 7 miejsce.

Mistrzem został Bachleda — Curus, wicemistrzem Pawlica.

Zwycięzca w pierwszym biegu. Lu-

kes, odpadł zupełnie, a Staszek Marusarz uplasował się na 9 miejscu.

Trasa biegu z Krzyżnego wynosiła 3000 mtr. i miała 700 mtr. różnicy wzniesień. Śnieżyca utrudniała w znacznej mierze widoczność.

Wyniki techniczne biegu były nast. 1) Bachleda (Polska) 1 min. 14, 05, 2) Pawlica (Polska) 1:17,2, 3) Sponar (Czechosłowacja) 1:13,4, 4 i 5 ex aequo Kozak (P) i Bruk (Cz) 1:51.

6) Gasienica (P) 1:53,2, 7) Cieplak (P) 1:53,6, 8) Seliger (Cz) 1:54, 9) Marusarz St (P) 1:54,6, 10) Dziedzic (Polska) 1:55,2.

Organizacja biegu zjazdowego nie-szczególna.

Zamiast biegu na 50 km. rozegrano z powodu braku śniegu bieg na trasie 25 km.

Zwycięstwo odniósł Czech, Balvin. 1:28,40. przed Budarkiem 1:30,34. Konkurencja ta powtórzona zostanie w przyszłym tygodniu. Jako bieg na 50 km. w Karkonoszach.

Slalom.

Slalom odbył się już w znacznie lepszych warunkach śnieżnych niż rozgrywane dotychczas konkurencje.

Mistrzem Czechosłowacji został Sponar 65 i 62.

2) Bachleda (Polska) 73,6 i 73,4, 3) Bruk (Cz) 76,6 i 79, 4) Brzeski (Cz) 77,5 i 80, 5) Pawlica (Polska) 72,1 i 78.

W klasyfikacji ogólnej w kombinacji alpejskiej zwyciężył Sponar (Cz) 179 pkt.

2) Bachleda (P) 180, 3) Pawlica (Polska) 189, 4) Bruk (Cz) 190

Bieg 18 km.

W biegu otwartym i do kombinacji na 18 km. triumfował mistrz Polski czech Cardal.

Z Polaków najlepiej spisał się Matuszny (SNPTT Zakopane) zajmując 3-cie miejsce.

Dziedzic, następny z Polaków uplasował się na 5-tym miejscu. Szczegółowe wyniki biegu:

1) Cardal (Cz) 1, 11, 13, 2) Balvin (Cz) 1, 18, 57, 3) Matuszny (Polska) 1, 19, 4) Zaporecki (Cz) 1, 20, 18, 5) Dziedzic (Polska) 1, 20, 24.

Doskonały narciarz Matuszny

Konkurs skoków do kombinacji

Konkurs skoków do kombinacji przyniósł zwycięstwo Czechom.

Pierwsze miejsce zajął Nemecky, skoki 40 i 43 i pół mtr.

2) Lukes (Cz) skoki 39 i 41 mtr.

3) Dziedzic (Polska) 37 i 37 i pół mtr.

4) Kadawy (Cz) 41 i pół i 45 i pół mtr.

5) Saban (Cz) 42 i 40 mtr.

6) Soldes (Cz) 39 i 39 mtr.

W ogólnej klasyfikacji biegu złożonego:

Pierwsze miejsce zajął Nemecky 1) Nemecky (Cz) 419,6 pkt.

2) Lukes (Cz) 418 i pół pkt.

3) Dziedzic (P) 415,9 pkt.

4) Saban (Cz) 415

5) Kadawy (Cz) 387.

Walne Zebranie PZLT Inż Olchowicz ustąpił

Burzliwe obrady tenisistów w Krakowie

Kraków (tel. wł.). Walne zebranie tenisistów miało bardzo burzliwy charakter. Trwało ono 8 godzin i przebiegało się do północy.

Reprezentowane były następujące kluby: Cracovia, BT Chelmek, Krakus, z Krakowa, Polonia, Legia i AZS z Warszawy. Zjednoczeni z Poznania, KS Sopot, Pogoń, AKS, Szopienice, Lechia, Mysłowice i Polonia ze Śląska, Wrocław, Geyer EKS, Widzewska Manufaktura z Łodzi.

Poza tym dopuszczono 10 klubów, a mianowicie Śląsk Tarnowski Góry, Piast i AZS z Gliwic, Piotrkowski KS, a ponadto 6 klubów leżących na zachodnich granicach a to: KS Łódź, Fabryka Nici Łódzkie Zakłady Przemysłu Czesanego, Krusze Ender, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank Narodowy i RKS Tramwajarze.

Ogółem było reprezentowanych 28 klubów.

Już przy wyborze przewodniczącego zebrania zarysowały się na sali obrad dwa pełne antagonizmy.

Jeden z nich to Śląsk i Warszawa, drugi zaś reprezentowany przez Łódź, Kraków, Wrocław i Poznań.

W rezultacie opozycja przeforsowała swego kandydata na przewodniczącego w osobie dr. Szembeka, który uzyskał 20 głosów w przeciwieństwie do kontrkandydata proponowanego przez zarząd inż. Włodarskiego który uzyskał tylko 18 głosów.

Na sekretarza wybrano Szerawcową, na asesorów dr. Skulicza ze Śląska i Dala z Warszawy.

W swoim pożegnalnym przemówieniu przy sprawozdaniu ustępującego zarządu, prezes Olchowicz podkreślił, iż na ogół wyniki sportowe były marne, natomiast spory i sprawy personalne były na pierwszym planie.

Wkrótce przyszedł do sprawy Bratka i Konczaka, omawiając taktyczne posunięcia niektórych członków zarządu, proces i jego wyrok.

Replikował imieniem opozycji Dr. Guzy który starał się przekonać zebranych co do znaczenia słowa „Ab-

gehnit” w dokumentach osobistych Bratka.

W miarę przedłużania się dyskusji na ten temat atmosfera zebrania stawała się coraz gorętsza. By wreszcie przerodzić się w popołitną awanturę pod koniec przemówienia Dra Guzgo, który w pewnym momencie pod wpływem ostrych pojedynków słownych zarządził, iż niektórzy sportowcy z Krakowa popłyną w kłajpie z Niemcami w czasie okupacji.

Oświadczenie to wywołało tumult i ostatecznie zostało wycofane przez Dra Guzgo, pod wpływem nacisku zebranych w kierunku ujawnienia nazwisk.

Przy absoltorium znowu zarysowały się dwa bloki.

Głosami Poznania, Krakowa, Łodzi i Wrocławia udzielono ustępującemu Zarządowi pokwitowania 19 głosami przeciw 13 głosów opozycji.

Uchwalono, że Związek działa na zasadzie przedwojennego statutu, przy czym projekt nowego, przesłany będzie poszczególnym klubom, które będą zobowiązane nadesłać swe poprawki do dnia 15 maja br.

Bezpośrednio przed przystąpieniem do wyboru prezesa, dotychczasowy prezes Olchowicz rzekł się wysunięcia swej kandydatury, podkreślając jakże powód, głosowanie przeciwko niemu jego macierzystego klubu Legii z Warszawy.

Ze swej strony ustępujący Olchowicz, zaproponował b. prezesa lwowskiego OZLT inż. Wajdowskiego na to stanowisko.

Wobec tego, że Dr. Szembek rzekł, iż tej godności wybrano bez sprzeciwu inż. Wajdowskiego.

Dalszy skład Zarządu jest następujący: Dr Potuczek, Mjr Zarębski — Śląsk, inż. Gerich — Warszawa. Sekretarz Dr Szembek skarbnik Gajowski — Kraków. Członkowie Szerawcówna — Kraków, Jonszta — Śląsk, Chmielewski — Warszawa. Kapitan sport. inż. Herbst. W komisji sportowej: Inż. Wajdowski, inż. Herbst.

ZAKŁADY CHEMICZNE

„HAJDUKI”

(dawniej ZWIĄZEK KOKSOWNI)

CHORZÓW — BATORY

wytworzą:

stacja kolejowa HAJDUKI

produkty smołowe i rozpuszczalniki benzolowe

dostarczają przez:

Biuro Sprzedaży Produktów Węglipochodnych
Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego

ZABRZE 3, ul. Zamkowa Nr. 1 [BISKUPICE]

A o tym wiecie?

LTC — AIK (SZTOKHOLM) 4:1
(0:0, 3:1, 1:0)

Praga (tel. wł.). Drugi występ hokeistów szwedzkich w Pradze zakończył się ich ponowną porażką w stosunku 4:1.

W pierwszej tercji Szwedzi posiadali lekką przewagę, ale z powodu dobrej gry obrony Czechów tercja zakończyła się remisowo.

W drugiej tercji gra LTC znacznie się polepszyła, rezultatem czego były 3 bramki, strzelone przez Konopaska (2) i Zabrodzkiego. Jedyną bramkę dla Szwedów zdobył Kielstroem.

W trzeciej tercji Szwedzi znów dochodzą do głosu, ale pomimo usilnych wysiłków nie potrafili poprawić wyniku.

Czwartą bramkę dla LTC zdobywa w tym okresie gry Zabrodzki.

MECZ PŁYWACKI KRAKÓW —
ŚLĄSK NA WIDOWNI

Kraków (tel. wł.). Krakowski Okręgowy Związek Pływacki zapowiada na najbliższy okres szereg ciekawych imprez pływackich. W dniu 3 marca odbędzie się w Krakowie mecz reprezentacji Warszawy contra Cracovia — Wisła w ramach uroczystości jubileuszowych, jako wspólna impreza wymienionych klubów krakowskich. Wciąż miesiąca marca projektowane jest spotkanie i rewanż Kraków — Śląsk w Krakowie i Katowicach.

Dnia 1 kwietnia rewanż Warszawa — Kraków w Warszawie urządziła YMCA Warszawa.

Dnia 15 kwietnia zawody propagandowe zamknięcia sezonu zimowego, połączone z zawodami o odznakę sprawności pływackiej. Ponadto w ciągu miesiąca marca rozpocznie się kurs dla przodowników i instruktorów pływania, mający przygotować odpowiednią kadrę instruktorską dla Krakowskiego O. Z. P., szkół i harcerstwa w ramach planu organizacyjnego przygotowanego i przez Krakowski Okręg Pływacki.

CRACOVIA MISTRZEM OKRĘGU
W TENISIE STOŁOWYM

Kraków (tel. wł.). W ub. wtorek odbyło się rewanżowe spotkanie o mistrzostwo Okręgu w tenisie stołowym pomiędzy czołowymi drużynami Krakowa: Cracovia i Krakusem. Spotkanie tych drużyn było generalną próbą sił przed rozpoczynającymi się mistrzostwami Polski w Krakowie. Zwycięstwo przyniosła Cracovia 5:4.

NOWY KLUB W KRAKOWIE:
ZWM „ZRYW”

Kraków (tel. wł.). Przy Związku Wsi Młodych w Krakowie powstał klub sportowy pod nazwą KS ZWM „Zryw”, którego sekretariat mieści się przy Alei Słowackiego 48.

Oprócz sekcji piłkarskiej i tenisa stołowego powstaje sekcja bokserska, (której trenerem będzie uczeń b. wice-mistrza Europy, Polusa-Gajewski) oraz pływacka, trenowana przez b. wice-mistrzynię Polski Boberową (S)

SCHRONISKO-HOTEL NA KALATÓWKACH

Zakopane. Tatrzańskie Towarzystwo Narciarzy w Krakowie uruchomiło ostatnio schronisko-hotel na Kalatówkach w Zakopanem, urządzone z pełnym komfortem, położone na wysokości 1200 m nad poziomem morza.

Schronisko oddalone jest zaledwie o 15 min. drogi od wyjściowej stacji kolejki linowej na Kasprowy.

TTN prowadzi tam również szkołę narciarską pod kierunkiem instruktora PZN-u.

Wszelkie informacje dotyczące zarówno pobytu w schronisku jak i kursów narciarskich udziela sekretariat TTN w Krakowie, ul. Jagiellońska 11 (od 17—19) tel. 536 90 oraz zarząd schroniska-hotelu, Zakopane, Kalatówki telef. 14-10.

Czytaicie „Sport”

Rewiew

Mistrzostwa seniorów SL. O.Z.B. na rok 1946.

NAJLEPSZYCH BOKSERÓW ŚLĄSKA

CHORZÓW. Sala chorzowskiego teatru była przez trzy dni (21, 22 i 24) terenem pierwszych po wojnie indywidualnych mistrzostw bokserów Śląska.

Niestety imprezy tej nie można z wielu względów zaliczyć do udanych. Zainteresowanie publiczności mistrzostwami było poprostu znikome a zainteresowanie klubów i bokserów nie wiele większe.

Ze względu na brak przedstawicieli klubów ZZK Tarnowskie Góry, Naprzód Lipiny, Siemianowiczanki, ZWM. Świętochłowice, mistrzostwa chorzowskie nie mogą być miarodajne dla poziomu boksu śląskiego, gdyż niektóre tytuły dostały się w ręce napewno nienajlepsze w chwili obecnej w Śl. O.Z.B.

Przez trzy dni przewinęło się w sumie na ringu chorzowskim ponad 40 zawodników.

Specjalnych niespodzianek właścicielom nie było, a walki które stały poza nielicznymi wyjątkami na przeciętnym poziomie przyniosły naogół zwycięstwa faworytom.

W wadze muszej Łada okazał się wobec braku Bazarnika, Reicherta i Misia bezkonkurencyjny.

Niewatliwym talentem jest jednak młodzieńki Trocha (Slavia).

Pozostali walczący w tej wadze bokserzy, jak Hanf, czy Rudner to jeszcze „ślabeuszki”, bez nadziei na wielką poprawę.

W wadze koguciej Grzywocz, mimo braku Kicingera i Miszuczka nie miał tak łatwego zadania jak by się zdawało.

W wadze półśredniej Grądkowski zdobył tytuł mistrza walcząc na półgazu. W ciągu wszystkich trzech stoczonych walk nie użył on swojej prawej więcej jak 10 razy co świadczy najlepiej o różnicy klasy jaką go jeszcze dzieli od pozostałych pięściarzy Śląska w tej kategorii.

W wadze średniej Nowara nie miał dużo więcej kłopotu ze zdobyciem tytułu mistrza, jak Grądkowski w półśredniej. Robiacy stałe postępy bokser Batorego jest już dzisiaj na Śląsku klasa dla siebie i dopiero w dużym oddaleniu za nim postawić należy Hanasa (Baildon) i ambitnego Cwołka (Slavia).

Dwie ostatnie wagi półciężka i ciężka przedstawiały na Śląsku poziom więcej jak słaby.

W wadze półciężkiej nie widzieliśmy żadnych nowych talentów. Mistrz Kolonko nie przedstawia żadnej wysokiej klasy i jest już bokserem nie młodym.

Jego wieczny konkurent Kurka stoczył z nim walkę, która publiczność nazwała świętą wojną.

Była to wg. zapewnień Kurki jego ostatnia walka w życiu.

Dwaj pozostali pięściarze tej kategorii Skwara i Jasielek poza ofiarnością i ambicją nie więcej pokazać nie mogli.

Wyniki techniczne walk.

I DZIEŃ.

Waga kogucia: Matloch (Slavia) pok. na pkt. Poganiutka (Polonia Bytom). Grzywocz (Skra Zabrze) wygr. przez ko. w I rundzie z L'genza (RKU).

Waga piórkowa: Kucharski (RKU) wygr. na pkt. ze Skupinem (Lechia Mysł.).

Waga lekka: Ruszczyński (RKU) pok. na pkt. Kozła (Lechia).

Komuda (Niest.) wygr. po najładniejszej walce dnia ze Sztolcem (Skra Zabrze) na pkt.

Waga półśrednia: Grądkowski zmu-

żył do poddania się w III starcie Ku-sza (Batory).

Bielski (WMKS) wygr. na pkt. z Pawliczkiem (Baildon).

Wojciechowski (Baildon) wygr. wobec niestawienia się Walloszka. Nestman (Lechia) pok. na pkt. Konieczkę (RKU).

Waga średnia: Nowara (Batory) wygrał na pkt. z Cwołkiem (Slavia), a Hanas (Baildon) nokautuje w I starcie Cwołka (Slavia).

III. DZIEŃ (finały).

W wadze muszej Łada (Pogoń) zdobył tytuł mistrzowski v.o. z powodu niestawienia się kontuzjowanego przeciwnika.

W wadze koguciej Grzywocz (Skra) po stosunkowo słabej walce zwyciężył na punkty Moczka (WMKS Katowice).

W wadze piórkowej, w najsłabszej walce dnia Kucharski (RKU Sosnowiec) znokautował lepszego technicznie Żura (Slavia) w III r.

W wadze lekkiej Komuda (Pogoń) po pięknie przeprowadzonej walce wy-punktował zdecydowanie Zorem-bika — (Slavia Ruda).

W wadze półśredniej Grądkowski — (Pogoń) zwyciężył wysoko na punkty Bielskiego (WMKS).

W wadze średniej Nowara (RKS Batory) zdobył tytuł mistrzowski zwyciężając bez trudu Hanfa (Baildon).

W wadze półciężkiej Kolonko (RKS Batory) pokonał na punkty Skwarę — (Pogoń).

W wadze ciężkiej po beznadziejnej walce stoczonej pomiędzy weteranem Wocką a Figlem (Baildon) sędziowie przyznali zwycięstwo nieco lepszemu Figlowi.

Ogółem Pogoń Katowice zdobyła 3 tytuły mistrzowskie, RKS Batory Chorzów dwa tytuły. Skra Zabrze Baildon i RKU Sosnowiec po jednym tytule mistrzowskim.

Sędziował w ringu Borski, na punkty Sadiłowski, Federowicz i Joachimowski.

Komuda w walce ze Sztolcem

Waga ciężka: Wocka (Lechia) pok. na punkty pierwszy raz w życiu walczącego Kubice (Batory).

Sędziowali na pkt. Prendowski, Łukaszcwski i Federowicz w ringu Klubu. Widzów 500 osób.

II DZIEŃ.

Waga musza: Łada (Piast Gliwice) pok. na pkt. Rudnera (Slavia). Trocha (Slavia) przegrał na pkt. do Hanfa (Lechia).

Waga kogucia: Grzywocz (Skra Zabrze) po zaciętej walce pok. na punkty Matlocha (Slavia).

Moczko II (WMKS) znokautował w II rundzie Chmiela (Baildon).

Waga piórkowa: Żur (Slavia) pok. na pkt. Tomeczka (Batory).

Rozmaitości

JACK DEMPSEY OSZALAŁ.

Londyn. — Dużą sensację w kołach sportowych całego świata wywołalo oświadczenie słynnego pięściarza amerykańskiego w wadze ciężkiej, długoletniego mistrza świata Jacka Dempseya, że niemców i japończyków należy dorobić do najbliższych Olimpiady w Londynie. — Dempsey twierdzi, że należy uprawiać więcej sportu, a będzie mniej wojen.

Wiadomość tę podało radio berlińskie, pozostając pod kontrolą aliantów.

O ile bokserowi amerykańskiemu wolno wygłaszać rozmaitego rodzaju głupstwa, o tyle zdziwić musi każdego, iż tego rodzaju wiadomości rozpo-wszecznia „kontrolowana” radiostacja berlińska.

Czas byłoby, aby radiostacja berlińska wytlumaczyła sportowcom niemieckim, że nie wezmą oni nie tylko udziału w olimpiadzie londyńskiej, ale jeszcze i w pięciu następnych.

Praga (tel. wł.) Mecz hokejowy pomiędzy Budapesztem a Bratysławą przyniósł zwycięstwo Słowakom w stosunku 4:1 (2:0, 2:0, 0:1).

SKŁAD KS. RYEGEL NA MECZE Z POGONIĄ I ZZK. ŁÓDŹ.

Praga. — Siermierze czeszy klubu Ryegel przyjeżdżają na mecze we Florecie, szabl i szpadzie z Pogonią (Katowice) i ZZK. Łódź w nast. składzie: Floret: Kakos, Sokol, Linkart, dr. Vokryzek.

Szabla: Kakos, Sokol, Linkart i Totusek.

Szpada: Kakos, Sokol, Totusek, dr. Vokryzek.

Ryegel jest najlepszą drużyną szermierczą Czechosłowacji.

Prasa czeska oczekuje wyniku remisowego w spotkaniu Ryegel — Pogoń i zwycięstwa szermierzy czeskich w Łodzi.

Mecze KS. Ryegel w Polsce będą miały miejsce 4-go i 5-go marca.

PIEKARZE ZZK (ŁÓDŹ) DO CZECHOSŁOWACJI

Łódź. (tel. wł.) Do Łodzi napływają coraz liczniejsze zaproszenia dla miejscowych klubów piłkarskich od drużyn zagranicznych.

I tak ZZK np. otrzymało 5 ofert z Czechosłowacji na rozegranie spotkań z drużynami czeskimi. Propozycje rozegrania meczów na terenie Czechosłowacji nadeszły dla ZZK m. innymi Slavia (Praga) oraz Slaska Ostrawa z Morawskiej Ostrawy

PIŁKA NOŻNA NA 6-TYM MIEJSCU W HIERARCHII SPORTÓW POLSKICH

Kraków. (tel. wł.) Z okazji pobytu na walnym zebraniu PZPN p. o. Dyrektora PUWF inż. Kuchara oraz członka Prezydium Rady Sportowej dr. Zajackowskiego uchylony został nieco rąbek zamierzeń najwyższych władz sportowych na najbliższą przyszłość.

Do 15 marca br. utworzony ma być PUWF i Krajowa Rada Sportowa, do 15 kwietnia: Okręgowe Urzędy oraz Wojewódzkie Rady Sportowe do 15 czerwca: Powiatowe Rady Sportowe

W Krajowej Radzie Sportowej reprezentowane będą następujące gałęzie sportów: pierwsza grupa: 1) polskie lewki gimnastyczne, 2) piłka ręczna, 3) lekko-atletyka 4) pływanie 5) narciarstwo, druga grupa: 6) piłka nożna, 7) boks, 8) kolarstwo, 9) kajakarstwo.

Sport mas jakim jest bezsprzecznie piłka nożna znalazł się więc w drugiej grupie i na szóstym miejscu w hierarchii sportów polskich (Śl.).

FIFA do PZPN Wierzymy że odzyska swoje pozycje w piłkarstwie

Kraków (tel. wł.) Polski Związek Piłki Nożnej otrzymał ostatnio od generalnego sekretarza FIFA (Federation Internationale de Football Association) najwyższej magistratury piłkarskiej, mającej siedzibę w Zurychu, pismo w języku francuskim treści następującej:

Panowie

Nareszcie mogą nawiązać stosunki z Wami dzięki uprzejmości poselsstwa polskiego w Bernie (poseł Jerzy Putrament jest zapalonym miłośnikiem sportu piłkarskiego—przyp red.) i przede wszystkim muszę wyrazić tę wielką radość, że kraj Wasz po latach strasznej wojny zmartwychwstał i że również Wasza organizacja podjęła działalność w granicach możliwości.

Nie wątpię, że będziecie mogli odzyskać pozycję i należne miejsce dla sportu w footballu polskim już w krótkim czasie i pozwalam sobie w tym względzie przekazać Wam najszczerze moje życzenia.

Obecnie ograniczam się tylko do tych kilku linijek i zapowiadam wysłać Wam, gdy tylko ustalona będzie komunikacja pocztowa, publikacje i raporty FIFA od roku 1940.

Zaczynając rok nowy opublikujemy dodatek do rocznika i w związku z tym proszę o dostarczenie mi nazwisk sędziów, których moglibyście polecić na mecze międzynarodowe. Lista bowiem sędziów międzynarodowych będzie ogłoszona w zmiarkowanym dodatku

W oczekiwaniu odpowiedzi łączę, Panowie, wyrazy prawdziwego poważania.

W odpowiedzi na powyższe pismo zarząd PZPN przesłał do FIFA listę sędziów międzynarodowych, zawierającą następujące nazwiska: Andrzej Rutkowski (Kraków), mgr Zdzisław Skowroński (Katowice), Wacek Kuchar (Bytom), kpt. Maksymilian Schneider (Łódź), Bronisław Romanowski (Warszawa). (Śl.)

Piłkarze AKS-u wyjeżdżają do Czech

Wisła (Kr.) wolała nie ryzykować

A. K. S. CHORZÓW — ŚLĄSK ŚWIĘTOCHŁOWICE 15:1 (7:0)

Chorzów. — A. K. S. po przynajmniej przewadze odniósł wysokocyfrowe zwycięstwo nad A-klasowym zespołem Śląska ze Świętochłowic.

Świętochłowiczanie tylko w pierwszych 15-minutach gry byli w stanie dotrzymać czoła świetnie w tym dniu dysponowanej drużynie A. K. S-u, po czym wyczerpani szalonym tempem gry oddali inicjatywę gry gospodarzom.

W drużynie A. K. S-u wyróżnili się Mrugała w bramce, Andrzejewski w pomocy oraz Pytel, Spodzieja i Kulik w ataku, z drużyny Śląska bramkarz oraz pomoc.

Bramki dla A. K. S-u zdobyli Spodzieja 6, Pytel 5, Kulik, Barański i Małura po jednej, jedna samobójcza.

Był to ostatni występ A. K. S-u przed wyjazdem do Czechosłowacji.

Piłkarze A. K. S-u wyjeżdżają we wtorek na jedynogodniowy obóz treningowy do Wisły, skąd udają się bezpośrednio do Czechosłowacji

Wielka szkoda, że drużyna krakowskiej Wisły w ostatniej chwili odmówiła rozegrania meczu ze śląskim zespołem.

Byłby to najlepszy sprawdzian obecnej formy A. K. S-u przed jego wyjazdem do Czechosłowacji.

K. S. BAILDON — R. K. S. KOSTUCHNA 8:2 (2:0)

Katowice. Rewanż Baildonu za ostatnio poniesioną porażkę w Kostuchnie w stosunku 5:2 w zupełności się udał.

W drużynie Kostuchnyawiódł bramkarz, który przepuścił 5 łatwych do obrony piłek. Z drużyny Baildonu wyróżnić należy w pierwszym rzędzie bramkarza Drzygę, pomocnika Dytkę oraz cały atak.

Bramki dla Baildonu zdobyli: Loch, Durok, Dreszer po dwie oraz Barczyk i Kesner po jednej.

K. S. ŚLĄSK TARN. GÓRY — R. K. S. ŁAGIEWNIKI 7:2 (1:2)

Tarnowskie Góry. W obecności ponad 2000 widzów rozegrane zostało powyższe spotkanie, które zakończyło się po żywej i interesującej grze wysokim zwycięstwem Śląska w stosunku 7:2.

Do przerwy gra wyrównana.

Po zmianie pół. zupełna przewaga miejscowych dla których zwycięskie bramki padły ze strzałów Dajdy 3, Osmeo 3 i Sołtysika. Bramki dla Łagiewnik zdobyli po jednej Kozubek i Suchoń.

W przedmeczowej rezerwa Śląska pokonała Łagiewniki w stosunku 5:1 (2:0)

W nadchodzącą niedzielę przeciwnikiem Śląska będzie doskonała drużyna Naprzędu z Janowa.

PIAST — POLONIA PIEKARY 2:7 (1:2)

Gliwice. — Drużyna K. S. Piast, grając z kilkomagierowymi, nie była w stanie stawić czoła świetnie w tym dniu dysponowanej Polonii.

Bramki uzyskali dla Polonii: Pietruszka 3, Wyleżałek, Neuman, Lenszy i Pawełczyk po jednej. Dla Piasta Szajner i Preisner po jednej. Widzów około 500.

O. M. TUR — PIAST 1 B. 4:2 (2:2)

Łabędź. Nowopowstały KS. OM. TUR rozegrał na boisku Piasta w Gliwicach swój pierwszy mecz piłkarski, zwyciężając drużynę Piasta w stosunku 4:2.

Bramki dla Łabędź zdobyli Brom i Nożka po dwie, dla Piasta natomiast Głowacz i Sambor po jednej.

KS Sęp (Godula) — KS Kresy (Chorzów) 5:3 (1:2)

Mecz zapaśniczy w Łodzi

ŁKS — Zryw Bydgoszcz 4:3

Łódź. (tel. wł.) Rozegrany w Łodzi mecz zapaśniczy pomiędzy mistrzem zapaśniczym Łodzi ŁKS-em i mistrzem Pomorza ZWM Zryw (Bydgoszcz) zakończył się zwycięstwem zapaśników ŁKS-u w stosunku 4:3.

Wyniki poszczególnych spotkań były następujące:

W wadze koguciej Sokołowski (Zryw) pokonał na punkty Kubiaka (ŁKS).

W wadze piórkowej Lewandowski (Zryw) zwyciężył Andrzejewskiego (Ł. K.S.) w 3 min. 40 sek.

W wadze lekkiej Łazarski (ŁKS) — będąc najlepszym zapaśnikiem zawodów zwyciężył w 2 min. 3 sek. Peraskiego (Zryw).

W wadze półśredniej Matusiak (Ł. K.S.) pokonał Majchrzaka (Zryw).

W wadze średniej Dobrzański (Zryw) zwyciężył na punkty Zdyba (ŁKS).

W wadze półciężkiej Gliński (ŁKS) położył na matki w 3 min. 18 sek. Szelağa (Zryw).

W wadze ciężkiej Tomczak (ŁKS) śmiałym chwytem odniósł zwycięstwo w 1 min. 33 sek. nad Żmijewskim (Zryw).

Ostateczny wynik 4:3 dla ŁKS-u.

Sędziowali w ringu Kulpa, na punkty Mroźewski i Berger.

Popularny boser łódzki stracony dla boksu na zawsze

Tragedia Pisarskiego i obojętność PZB

Łódź (tel. wł.) Józef Pisarski jeden z naszych bokserów, przeżywa obecnie wielką tragedię jako sportowiec. Przy prześwietleniu złamanej ręki w spotkaniu z Czechosłowacją, tuż przed zdjęciem z niej bandażu okazało się, że kość została źle złożona i ręka pozostanie krzywa.

Nie trzeba dodawać, że oznacza to koniec kariery zawodniczej Pisarskiego

W tych dniach ma się zebrać konsylium lekarskie pod przewod. dr. med. Wąsowskiego, które rozstrzygnie czy możliwe będzie powtórne złamanie złamanej już kości, aby złożyć ją prawidłowo.

W skład konsylium wchodzić będą najlepsi lekarze i chirurdzy łódzcy.

Rozpacz Pisarskiego nie ma granic. Miał on bowiem zamiar już w przyszłym miesiącu podjąć na nowo treningi i w niedługim czasie zmierzyć się z Koleszyńskim, któremu rzucił już wezwanie Termin meczu ustalony został już nawet na koniec marca.

Wobec jednak innego obrotu rzeczy, całe plany, a może i dalsza kariera sportowa jednego z najsympatyczniejszych naszych pięściarzy ulegną przekreśleniu.

Na marneśnie całej tej tragedii Pisarskiego należy podkreślić wielką ofiarność społeczeństwa łódzkiego, które na fundusz leczenia naszego wicemistrza Europy złożyło przeszło 50.000 złotych.

Klub Pisarskiego (ŁKS) ofiarował sam 5000 złotych.

W całej jednak historii dziwnym wydaje się uprzejme milczenie PZB, któremu boksera łódzkiego wcale się nie interesuje i ani razu nawet listownie nie zapytało o stan zdrowia naszego wielokrotnego reprezentanta.

Czy PZB wychodzi z tego założenia, że zawodnikiem należy się wtedy tylko interesować jeśli się z niego ma korzyść?

Jeśli nasze władze bokserskie holdują powiędzeniu i metodzie „murzyna” zrobił swoje, murzyn może odejść, to my z tego miejsca musimy metody zarządu PZB bezwzględnie napiętnować.